

**Univerzitet Crne Gore
Medicinski fakultet
Katedra za Biohemiju**

BIOHEMIJA

ZA STUDENTE VISOKE MEDICINSKE ŠKOLE U BERANAMA

Doc. dr Snežana Pantović

PREDAVANJE BR. 1

Nastava

- Semestar: II
- Broj ECTS kredita: 7
- Fond časova: 2P+3V

Predispitne aktivnosti

- Prisustvo nastavi: 2.5 boda
- Prisustvo i aktivnost na vježbama: 2.5 bodova
- Praktični dio ispita: 5 bodova
- Kolokvijum: 15 bodova
- Ispit: 25

Literatura

1.Osnovi biohemije

S.Spasić; Z.Jelić-Ivanović; V.Spasojević-Kalimanovska

2. Medicinska biohemija

S.Spasić; Z.Jelić-Ivanović; V.Spasojević-Kalimanovska

Sadržaj predmeta

- Biomolekule – struktura i funkcija
- Enzimi: struktura i funkcija
- Biološke membrane: struktura i funkcija
- Uvod u bioenergetiku
- Metabolizam: ugljenih hidrata, proteina, lipida i azotnih jedinjenja
- Metabolizam minerala
- Laboratorijske tehnike i priprema materijala za analizu

UVOD U BIOHEMIJU. BIOMOLEKULI

BIOHEMIJA

- Biohemija je most između biologije i hemije.
- Biohemija je mlada fundamentalna nauka (XX vijek) sa širokom primjenom u medicini, farmaciji, stomatologiji, ali i brojnim drugim oblastima
- Biohemija proučava:
 - Molekulski sastav žive ćelije
 - Hemijske reakcije biomolekula
 - Regulaciju ovih reakcija
 - Protok energije u živim sistemima
 - Protok informacija u živom svijetu

Medicinska biohemija

- Grana biomedicinske nauke
- Drugi naziv: laboratorijska medicina
- Svrha medicinske biohemije:
 - procjena stanja zdravlja ljudi (postavljanje dijagnoze)
 - procjena praćenja toka bolesti,
 - prognoza bolesti,
 - praćenje efikasnosti terapije i praćenje neželjenih efekata
 - prevencija bolesti
 - otkrivanje naslednih oboljenja kod novorođenčadi
 - otkrivanje faktora rizika kod zdravih osoba

Biohemija - medicina

**B
I
O
H
E
M
I
J
A**

Nukleinske
kiseline

Nasledne
bolesti

Proteini

Anemija
srpastih ćelija

Lipidi

Ateroskleroza

Ugljeni
hidrati

Diabetes
mellitus

**M
E
D
I
C
I
N
A**

Šta se neprekidno usavršava u medicinskoj biohemiji ?

- Izbor i način obrade biološkog materijala
- Analitičke metode za mjerjenje biohemičkih markera
 - što tačnije i preciznije
 - što jednostavnije za rutinski rad u laboratorijama
- Sprovodenje kvaliteta rada u biohemičkim laboratorijama

Uticaj fizioloških faktora na biohemijiske markere

- Važni za tumačenje biohemijskih rezultata
- **Nepromjenljivi** - dugoročni efekti (ne mogu se kontrolisati)
 - starost, pol, rasa
 - faktori sredine (klima)
 - uticaj godišnjeg doba
- **Promjenljivi** - kratkoročni efekti (mogu se kontrolisati)
 - položaj tijela u toku vađenja krvi
 - uzimanje hrane prije vađenja krvi
 - dnevne varijacije kod jedne osobe
 - način ishrane, fizička aktivnost
 - pušenje, uzimanje alkohola, ljekova i dr.

24 sata pre

1

24 sata pre:
Ne izlagati se teškim fizičkim
naporima

12 sati ranije

2

12 sati ranije:
Ne konzumirati hranu i
piće (sem vode)

19:00

07:00

1 sat pre

3

1 sat pre:
Ne pušiti

10-15 minuta pre

4

10 - 15 minuta pre:
Sesti i opustiti se

Terapija

5

Dati informacije o medikamen-
toznoj terapiji i nutritivnim suple-
mentima

Kada uzeti uzorak?

6

Preporučeno vreme za uzi-
manje uzorka je:

07:00

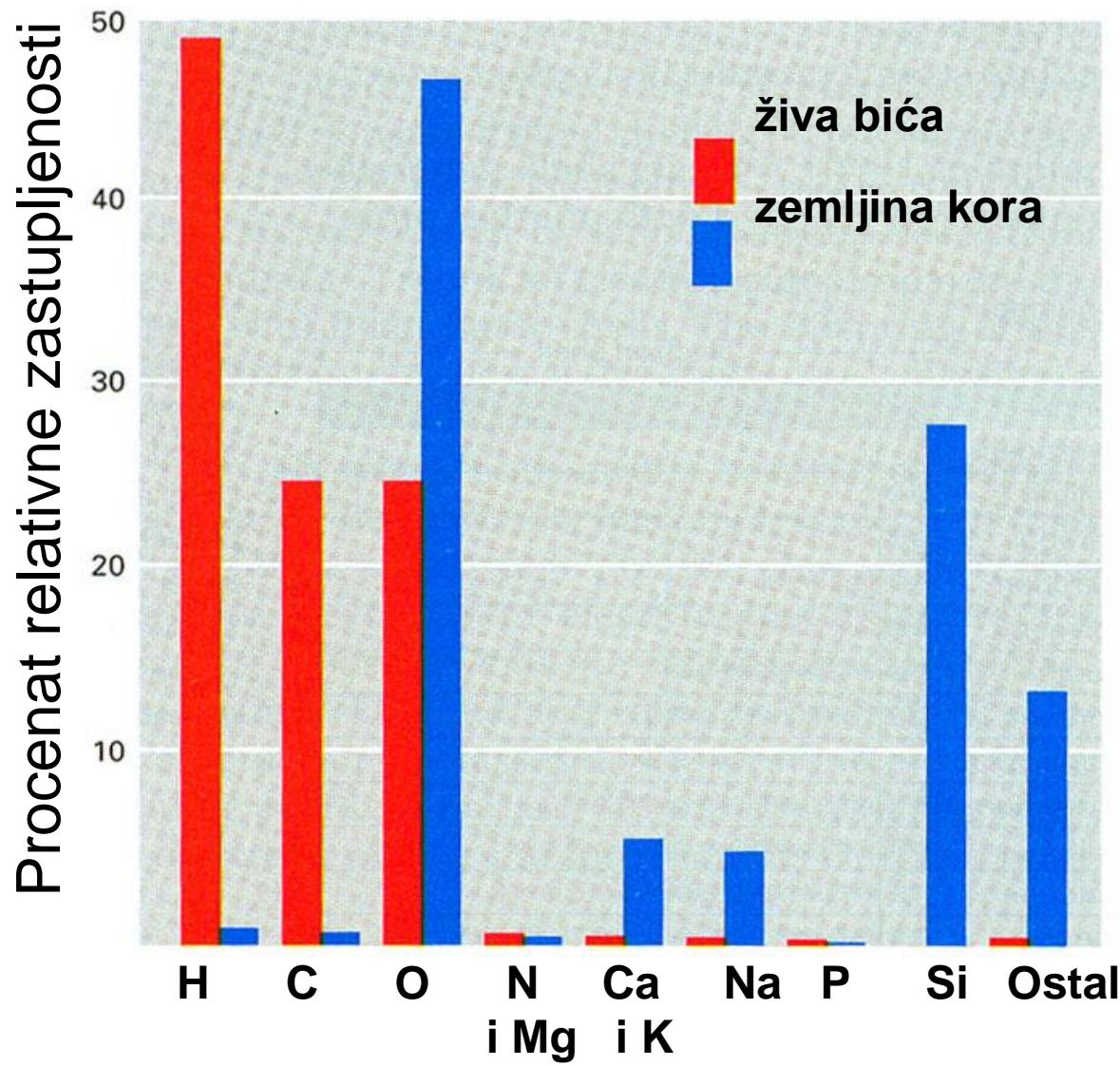
10:00

BIOMOLEKULI

- Biomolekuli su molekuli koji izgrađuju žive organizme.
- Dijele se na **makromolekule** i **mikromolekule**.
- **Makromolekuli** su: proteini, nukleinske kiseline, ugljeni hidrati (polisaharidi) i masti (lipidi).
- **Voda** je vrlo značajan biomolekul (i do 70% TM odrasle osobe).
- Šest osnovnih elemenata su: **C, H, N, O, S i P**

Zastupljenost nekih hemijskih elemenata u neživom svijetu (Zemljina kora) u poređenju sa njihovim zastupljenostima u tkivima životinja !!!

Neorganski joni

- uglavnom čine manje od 1% od ukupne težine ćelije
- katjoni (Na^+ , K^+ , Mg^{2+} , Ca^{2+} , Fe^{2+} , Fe^{3+} itd.)
- anjoni (Cl^- , HCO_3^- , HPO_4^{2-} , SO_4^{2-} , itd.)

Intracelularno dominiraju K^+ , Mg^{2+} , SO_4^{2-} i HPO_4^{2-} ,
Ekstracelularno Na^+ , Cl^- i HCO_3^- .

Metali imaju različitu sposobnost da grade komplekse!!!

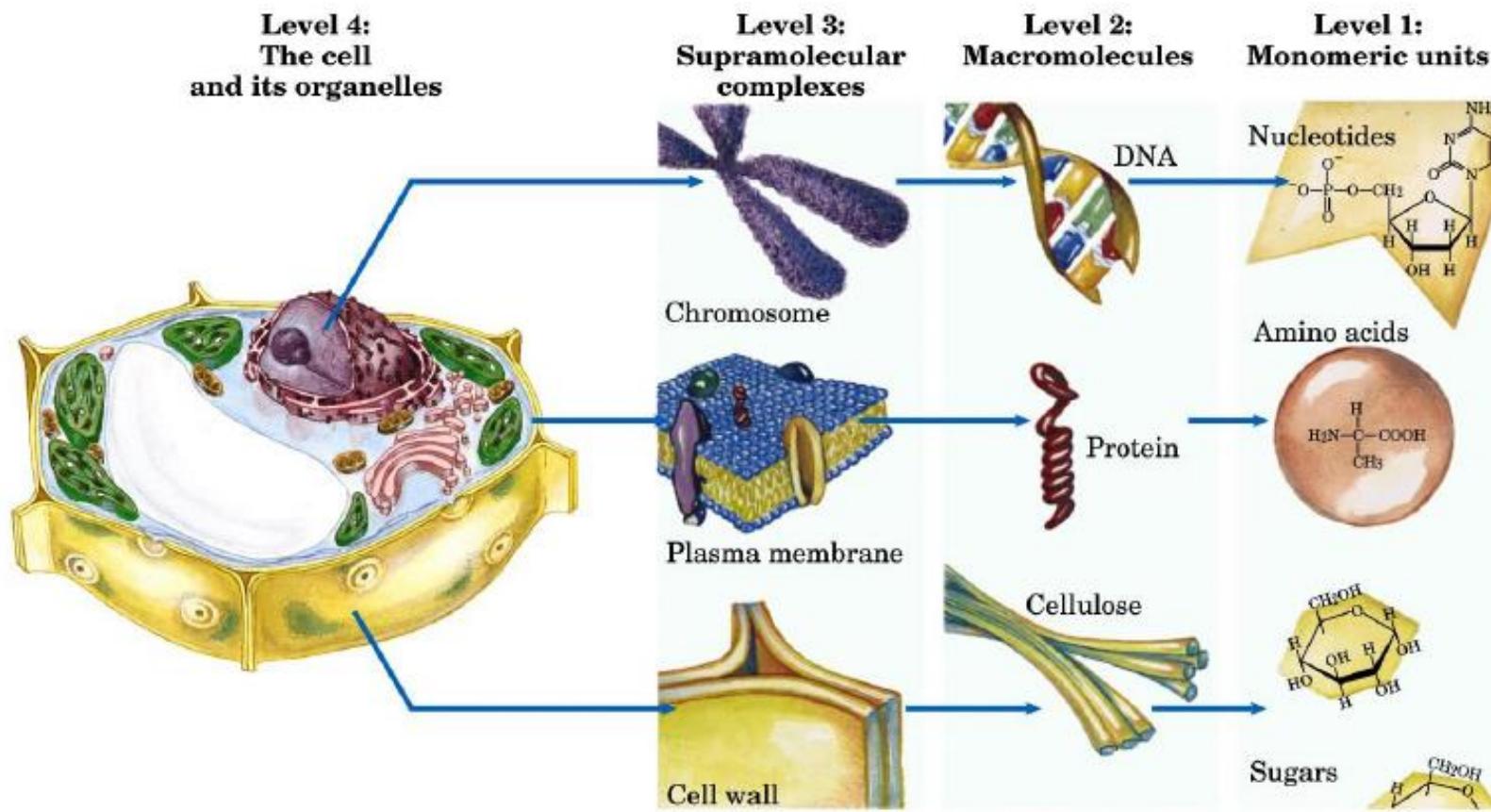
Hijerarhija molekulske organizacije ćelija

Biomolekuli

Prekurzori iz okoline	ugljen-dioksid, voda, amonijak, azot
Metabolički intermedijeri	piruvat, citrat, malat, gliceraldehid-3-P
Gradivni blokovi	nukleotidi, aminokiseline, monosaharidi, masne kiseline, glicerol
Makromolekuli	nukleinske kiseline, proteini, polisaharidi, lipidni
Supramolekulska organizacija	ribozomi, enzimski kompleksi, kontraktilni sistemi, mikrotubule
Organele	jedro, mitohondrije, hloroplasti, Goldžijeva tjelašca

ćelija → tkiva → organ → organizam

Molekularna organizacija celije – kompleksni biomolekuli izgradjeni od jednostavnijih

VODA

- Brojne su uloge vode u organizmu:
 - Esencijalni konstituent svih oblika života.
 - Prisutna u svim ćelijama omogućava odvijanje reakcija i procesa u ćelijama.
 - Neophodna je za djelovanje enzima i transport rastvorenih supstanci po cijelom organizmu.
 - Omogućava postizanje odgovarajuće konformacije (3D strukture) u prostoru biomolekulima kao što su proteini i nukleinske kiseline.
 - Učestvuje u regulaciji tjelesne temperature.
 - Sadržaj vode u organizmu se mijenja uslijed dehidratacije i edema.

BIOLOŠKI MATERIJALI. LABORATORIJSKE TEHNIKE

BIOLOŠKI MATERIJALI

U biohemijskim laboratorijama izvode se brojne **kvalitativne i kvantitativne** analize različitih sastojaka biološkog materijala uzetog od pacijenata u cilju postavljanja dijagnoze i praćenje toka bolesti.

U tu svrhu najčešće se koristi **krv** (puna krvi i serum ili plazma koji se iz nje dobijaju) i **urin**.

BIOLOŠKI MATERIJALI

Međutim, za dijagnozu i praćenje velikog broja bolesti neophodne su i analize drugih vrsta biološkog materijala:

- Krv: venska, kapilarna, arterijska
- Serum, plazma
- Urin: prvi jutarnji, 24-časovni
- Mokraćni kamenac, Žučni kamenac
- Cerebrospinalna tečnost
- Amnionska tečnost
- Sinovijalna tečnost
- Serozne tečnosti: pleuralna, peritonealna, perikardijalna
- Želudačni sok, Duodenalni sok
- Znoj
- Saliva
- Sperma
- Čvrsto tkivo

KAPILARNA KRV

Kapilarna krv se najčešće uzima iz **jagodice prsta**, koja se najpre obriše gazom natopljenom alkoholom i osuši. Posle uboda sterilnom lancetom ili iglom za injekcije, dozvoljeno je da se primijeni samo blagi pritisak, što potpomaže izlazak krvi.

Kapilarna krv se takođe može uzeti i iz **ušne školjke**, a kod beba se obično uzima iz **pete**. Najčešće se koristi za **hematološka ispitivanja** ili za određivanje glukoze.

VENSKA KRV

Venska krv je najčešće korišćen biološki materijal, a uzima se iz vena u lakatnom pregibu ili na dorzalnoj strani ruke. Prije izvođenja venepunkcije postavlja se **podveska** nekoliko centimetara iznad laka. Puna venska krv, koja je uzeta uz dodavanje odgovarajućeg **antikoagulansa**, najčešće se koristi kao uzorak za ispitivanje krvne slike pomoću automatskih analizatora.

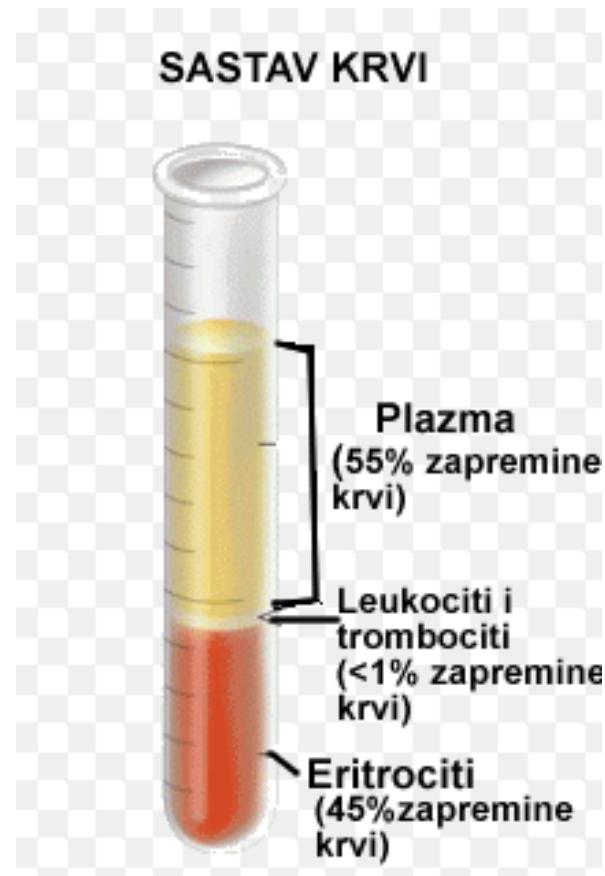
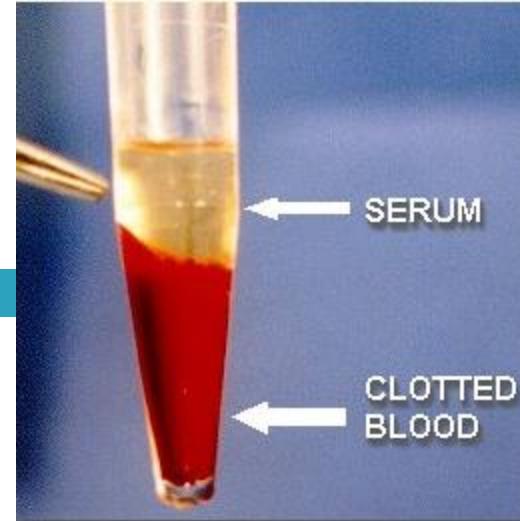
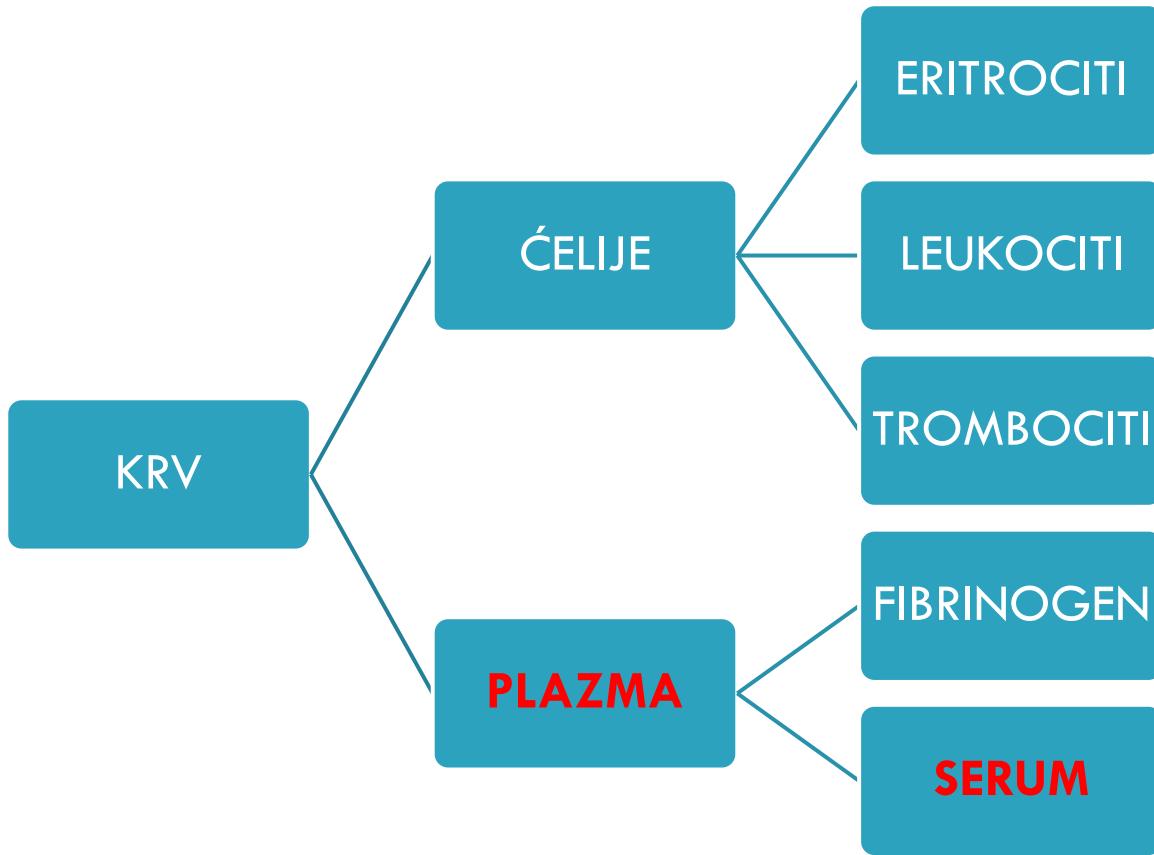
Za ostala ispitivanja iz venske krvi se izdvajaju **serum** (posle koagulacije krvi) ili **plazma** (iz krvi kojoj je dodat odgovarajući antikoagulans).

ARTERIJSKA KRV

Arterijska krv se rijetko koristi kao uzorak, a potrebna je za određene analize, kao npr. za određivanje parametara acido-baznog statusa i za analizu gasova u krvi (uz heparin kao antikoagulans).

Dobija se uvođenjem igle u radijalnu, brahijalnu ili femoralnu arteriju.

KRV

KRV

- **Serum** se dobija centrifugiranjem krvi uzete bez antikoagulansa.
- **Plazma** je krv bez krvnih ćelija, a dobija se centrifugiranjem pune krvi. Osnovna razlika u sastavu seruma i plazme je da **plazma sadrži fibrinogen**, koji se pri dobijanju seruma konvertuje u fibrin i na taj način uklanja iz uzorka.

URIN

- **Prvi jutarnji urin** se uzima rano ujutru, natašte, uz korišćenje potpuno čistog suda. Kako je ovaj uzorak urina najkoncentrovaniji, pogodan je za *kvalitativno ispitivanje* tj. za fizičko-hemijski pregled urina i sedimenta.
- **24-časovni urin**, odnosno ukupna količina urina koja se izluči u toku 24 h, sakuplja se počev od jutra, zaključno do jutra sljedećeg dana. Cjelokupna količina urina nosi se u laboratoriju, gdje će biti izvršeno merenje zapremine urina. Kod zdravih osoba koje unose prosečne količine hrane i tečnosti, zapremina 24-časovnog urina se obično kreće između 1200 i 1500 mL. 24-časovni urin se koristi za *kvantitativno određivanje* raznih sastojaka.

FECES

- Za ispitivanje fecesa koriste se različiti uzorci:
 - pojedinačni (za kvalitativne analize, najčešće za dokazivanje okultnog krvarenja),
 - cjelodnevni (sakupljen u toku 24-sata, za kvantitativne analize) i
 - uzorak koji se sakuplja u toku 72 sata (za metabolička ispitivanja).

Biohemija laboratorijska

VAŽNO!

Obavezno je nositi mantil!

Voditi računa o bezbjednosti u laboratoriji!

Nakon svake vježbe prati ruke!

Oprezno raditi sa infektivnim materijalom!

Ne unositi hranu i vodu u laboratoriju!

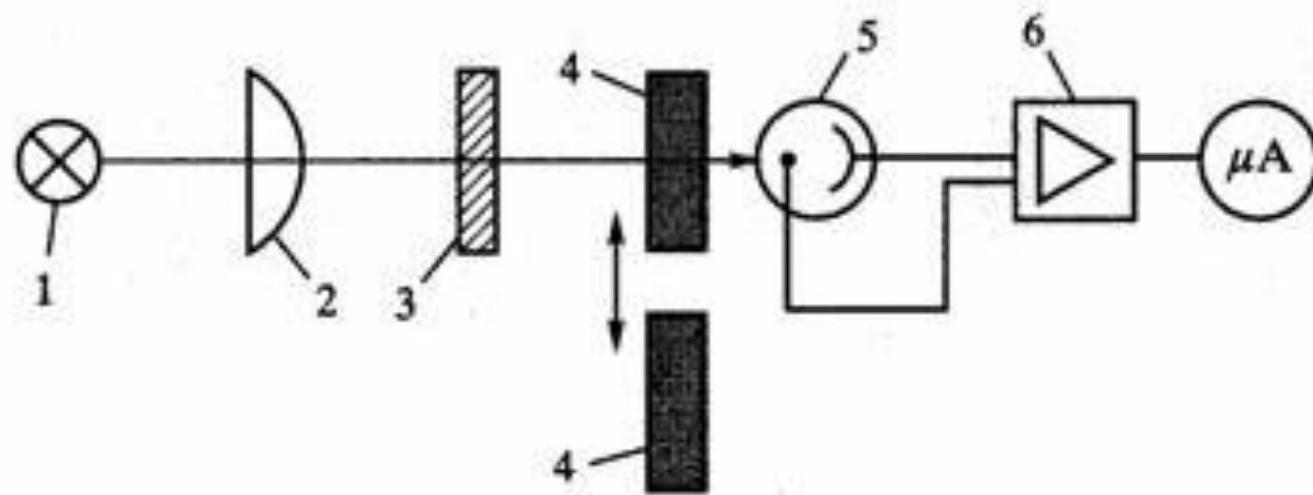
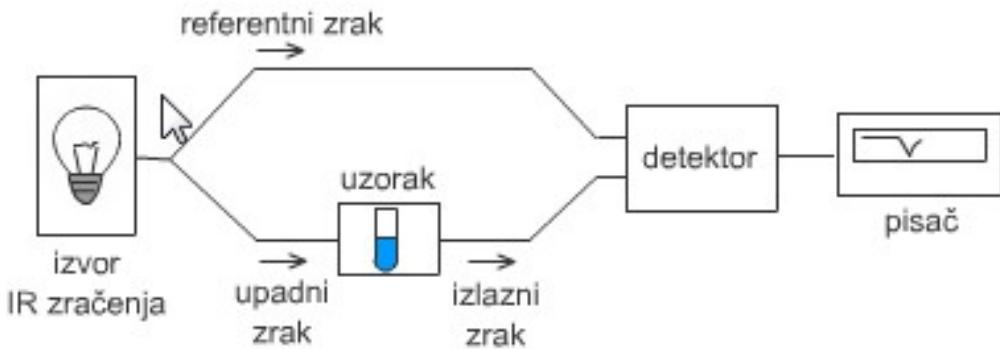

Način rada: PIPETIRANJE

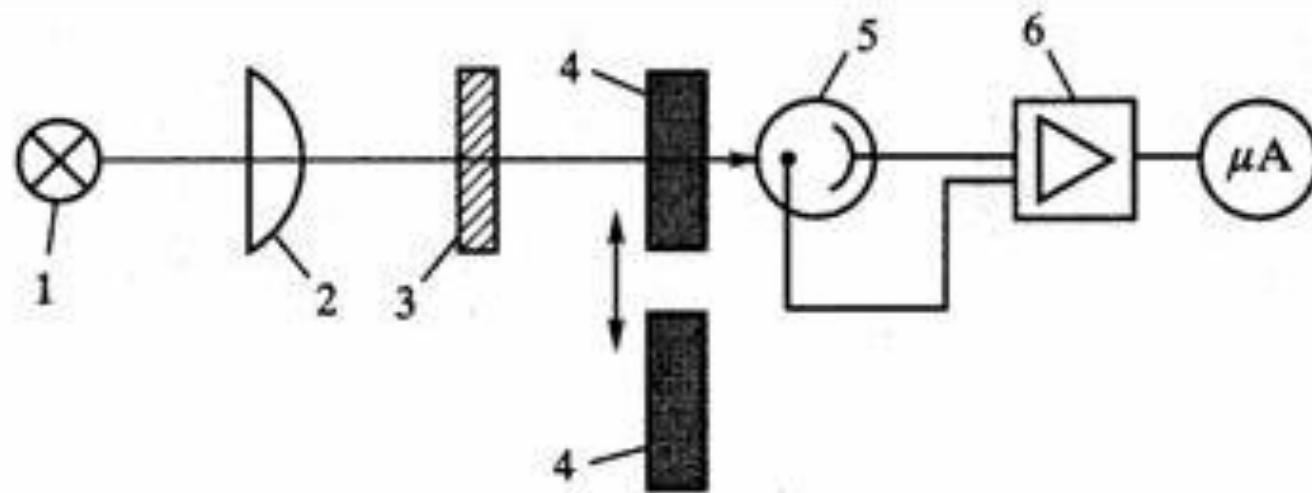
SPEKTROFOTOMETRIJA

SPEKTROMETAR

Osnovni pojmovi

- SLIJEPA PROBA je rastvor u koji smo dodali sve sastojke kao u ispitivani rastvor (uzorak), osim jedinjenja čiju koncentraciju određujemo.
- STANDARD je rastvor jedinjenja kojeg određujemo poznate koncentracije.

V O D A

Procenat vode u različitim tkivima čovjeka:

Krv	79%
Srce	79%
Mozak	76%
Eritrociti	65%
Nadbubrežne žlijezde	80%
Pluća	78%
Skeletni mišići	75%
Skelet	46%
Dentin	10%

Funkcija vode

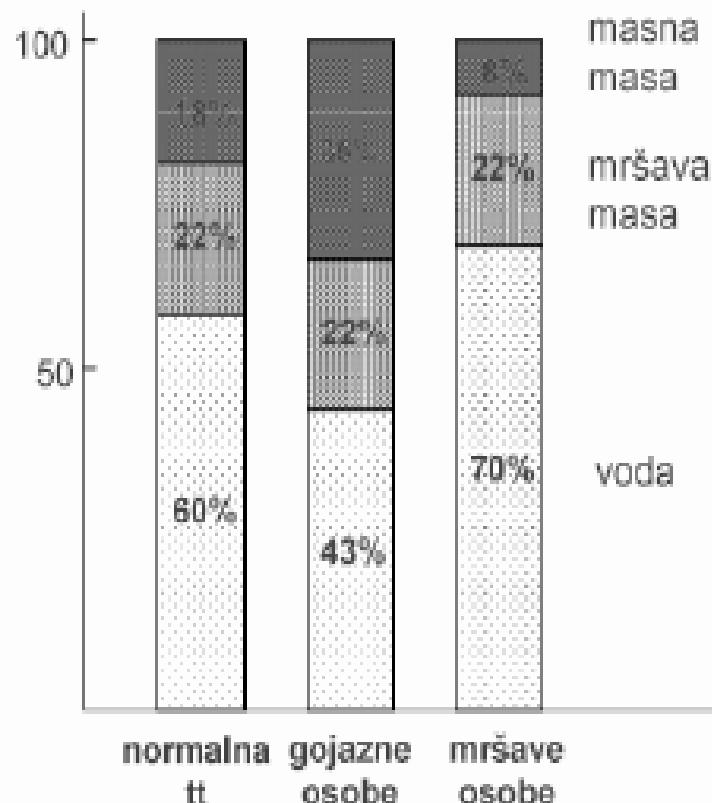
- ***Glavni rastvarač***
- ***Strukturni sastojak makromolekula***
- ***Supstrat/proizvod enzimskih reakcija***
- ***Termoregulator***

Raspodjela vode

- Ukupna voda u organizmu:
65% tjelesne mase (M); 55% (Ž)
- Tokom intrauterinog života i ranog djetinjstva stalno se smanjuje sadržaj vode i u 3. godini dostiže sadržaj koji odgovara sadržaju vode kod odraslih osoba
- tokom života: < ECT; > ICT;
- plazma – konstantna (4-5% od ukupne tjelesne mase)

Razlike u sadržaju vode

razlike u količini masnog tkiva

Raspodjela vode

- Ukupna tjelesna voda (60% tjelesne mase): voda unutar i izvan ćelija, voda u gastrointestinalnom i renalnom traktu
- ukupna voda (UVT):
 - ekstracelularna tečnost (ECT) - tečnost izvan ćelijske membrane (medijum u kome se odvijaju sve metabolicke izmjene)
 - intracelularna tečnost (ICT) – tečnost unutar ćelijske membrane (medijum u kome se odigravaju hemijske reakcije ćelijskog metabolizma)

- Ekstracelularna tečnost:
 - fiziološka tečnost
 - transcelularna tečnost
- Fiziološka ekstracelularna tečnost:
 - intravaskularna voda (plazma)
 - intersticijalna tečnost (IST) – tečnost između ćelija

- Dio intersticijelne tečnosti – tečnosti potencijalnih prostora
(perikardijjalni, peritonealni, pleuralni i sinovijalni)
- Transcelularna tečnost - tečnost u prostorima uz epitelnu membranu
(očna vodica, CST, voda unutar GIT-a, urogenitalnog i nazorespiratornog trakta)

	% telesne mase	% ukupne telesne vode	zapremina na 70 kg telesne mase
UTV	60%	-	42 L
ECT	20%	33%	14 L
Plazma	5%	9%	3,5 L
IST	15%	25%	10,5 L
ICT	40%	67%	28 L

Sastav vode u različitim tjelesnim prostorima

- Zbir svih (+) nanelektrisanih jona = zbir svih (-) nanelektrisanih → održanje elektroneutralnosti plazme
- Nemogućnost određivanja svih katjona i anjona u plazmi:
 - mjerljivi katjoni: Na i K
 - mjerljivi anjoni: hloridi i bikarbonati
- Zbir svih mjerljivih katjona > zbira mjerljivih anjona
- Anjonski “gap” (anjonska praznina)

Sastav vode u različitim tjelesnim prostorima

- Anjonski “gap”

ili

Normalno: 15 mmol/L

12 mmol/L (bez K)

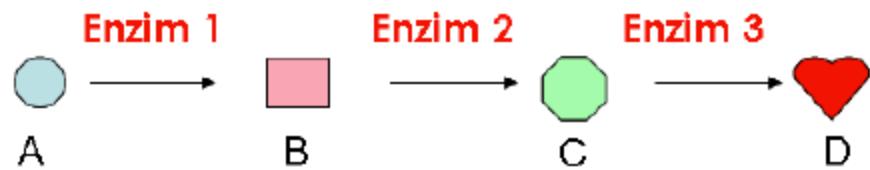
OSNOVNI BIOHEMIJSKI MEHANIZMI U ORGANIZMU.

METABOLIZAM

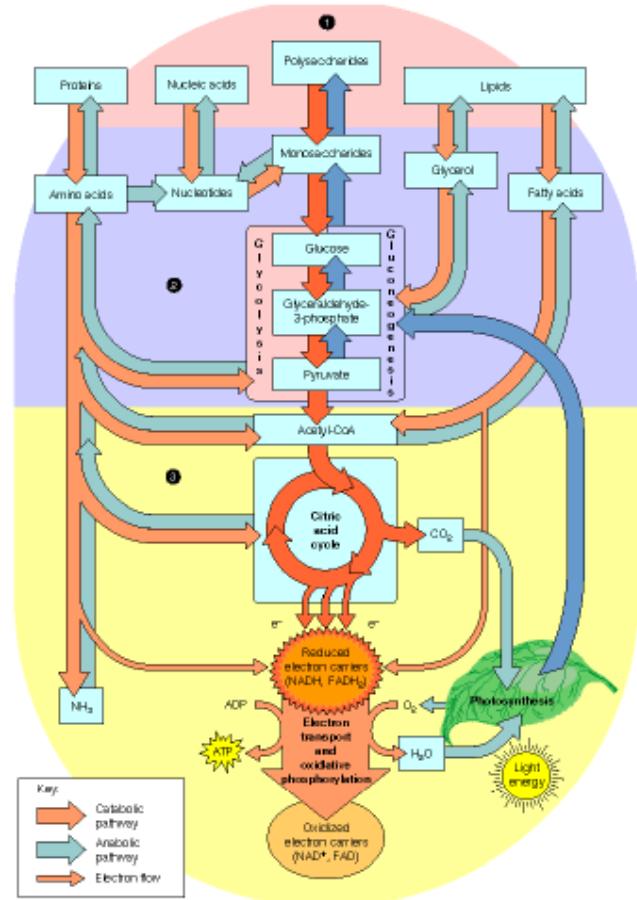
- **Metabolizam** predstavlja skup enzimski katalizovanih reakcija u živim ćelijama.
- **Metabolički putevi** su hemijske reakcije u ćeliji organizovane kao linearni, razgranati, spiralni ili ciklični nizovi.
- **Metabolit** je svaki učesnik u enzimski katalizovanoj reakciji.
- Metabolizam obuhvata **katabolizam** i **anabolizam**.
- **Katabolizam** je pretvaranje složenih molekula u proste.
- **Anabolizam** je pretvaranje prostih molekula i složene.

METABOLIZAM

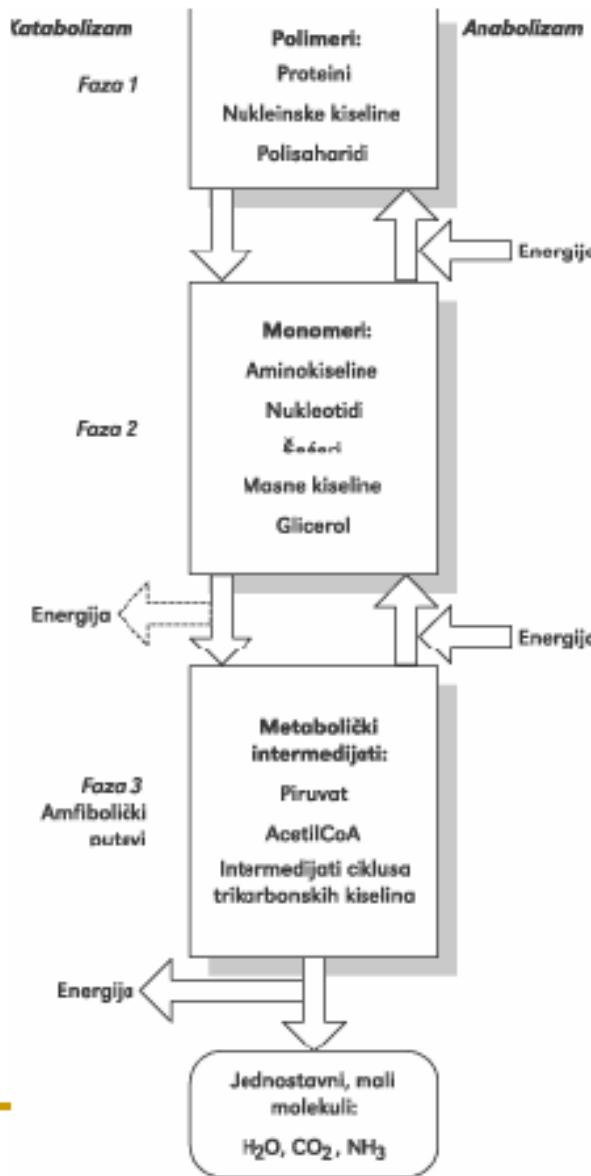
Reakcije u ćeliji koje katališu enzimi obično su povezane u nizove (proizvod jedne je supstrat naredne reakcije)

Niz (ciklus) uzastopnih, enzimski katalizovanih reakcija čini METABOLIČKI PUT (CIKLUS);

3 FAZE METABOLICKIH PUTEVA

FAZA 1 - razgradnja molekula unetih hranom na jednostavnije sastavne molekule

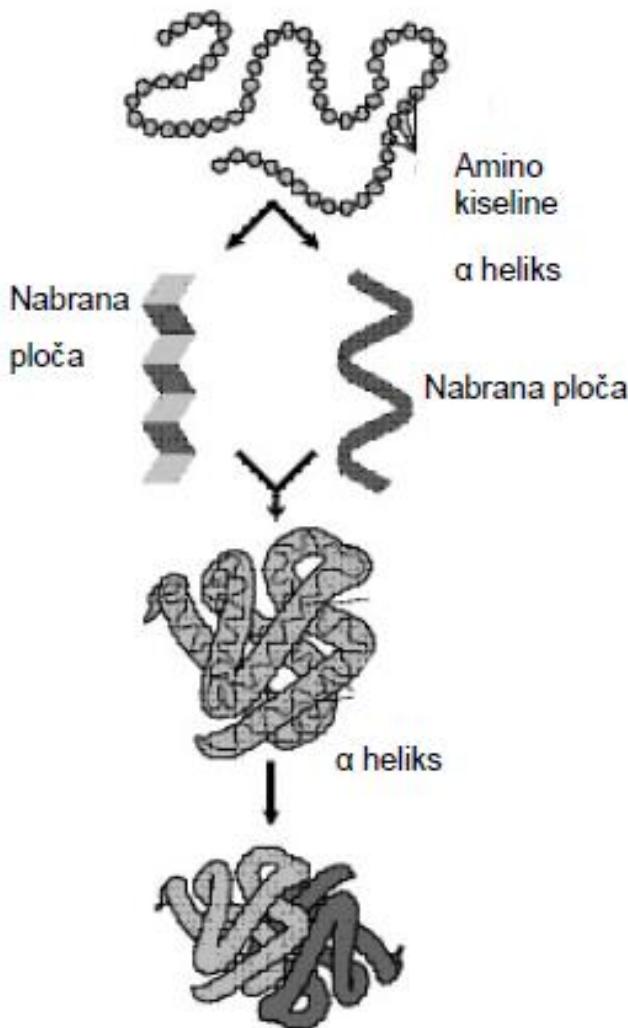
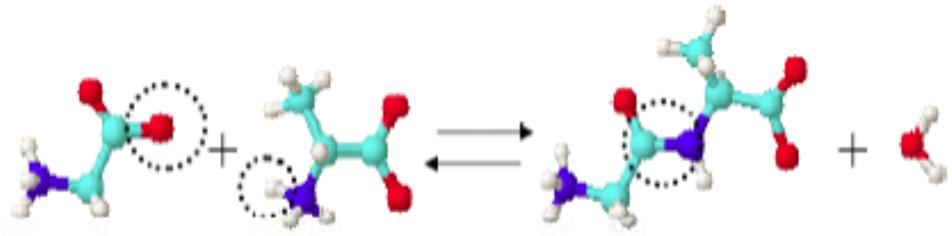
FAZA 2 - dalja razgradnja do dvo- i trougljeničnih ostataka

FAZA 3 - oksidacija do H_2O i CO_2

Metaboličke procese regulišu ENZIMI

- Klinički važni enzimi su:
 - Amilaza
 - Aspartat-aminotransferaza (AST)
 - Alanin-aminotransferaza (ALT)
 - Kreatin-kinaza (CK)
 - Alkalna fosfataza (ALP)
 - Laktat-dehidrogenaza (LDH)
 - Gama-glutamil transferaza (GGT)

Proteini. Enzimi

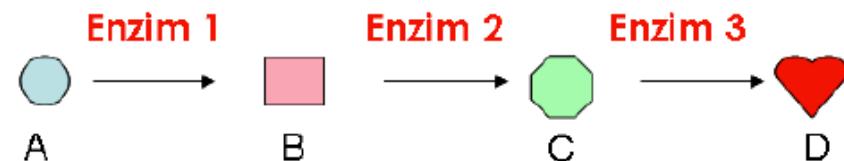

Važne osobine enzima su:

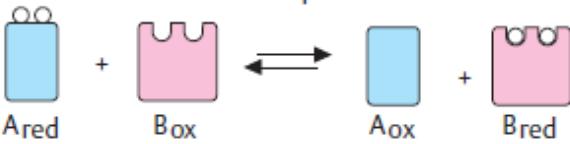
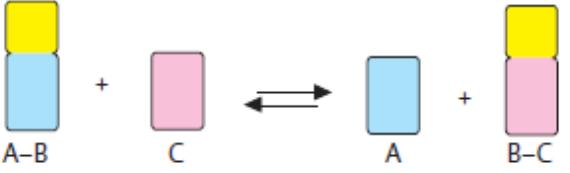
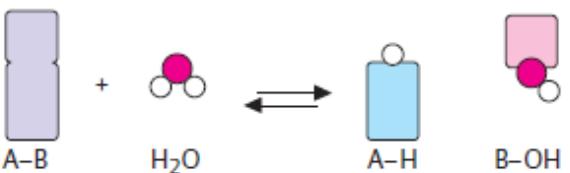
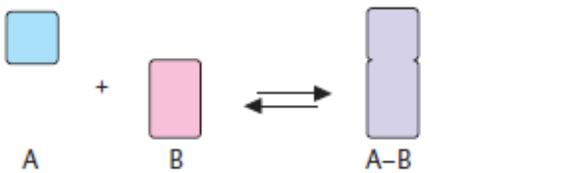
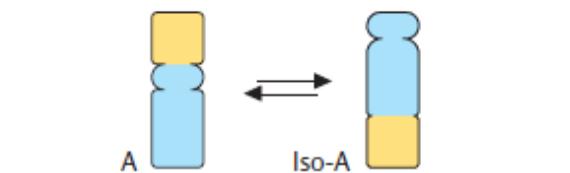
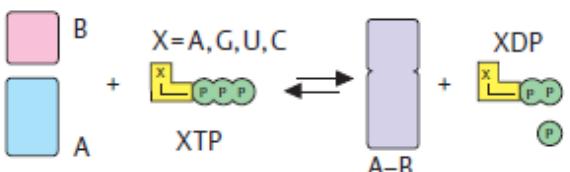
- ✓ Povećavaju **brzinu** hemijske reakcije
- ✓ Visoka **specifičnost** prema reakciji
- ✓ Aktivnost im se može **regulisati**

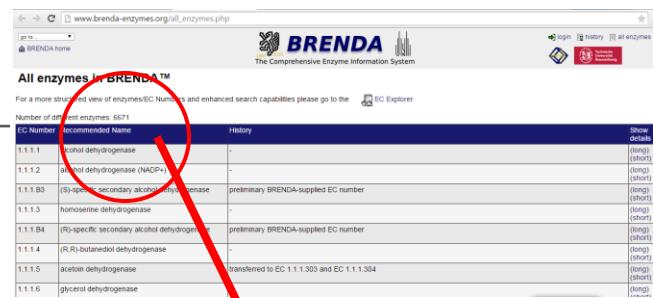
Značaj enzima:

- ✓ Regulišu ćelijski metabolizam
- ✓ Markeri u dijagnostici
- ✓ Ciljno mjesto djelovanja nekih lijekova
- ✓ Deficit => ozbiljni poremećaji

Enzimi – koji postoje? koliko ih ima?

Class	Reaction type	Important subclasses
1 Oxidoreductases		Dehydrogenases Oxidases, peroxidases Reductases Monooxygenases Dioxygenases
2 Transferases		C _i -Transferases Glycosyltransferases Aminotransferases Phosphotransferases
3 Hydrolases		Esterases Glycosidases Peptidases Amidases
4 Lyases ("synthases")		C-C-Lyases C-O-Lyases C-N-Lyases C-S-Lyases
5 Isomerases		Epimerases <i>cis trans</i> Isomerases Intramolecular transferases
6 Ligases ("synthetases")		C-C-Ligases C-O-Ligases C-N-Ligases C-S-Ligases

All enzymes in BRENDA™

For a more structured view of enzymes/EC Numbers and enhanced search capabilities please go to the EC Explorer

EC Number	Recommended Name	History
1.1.1	alcohol dehydrogenase	-
1.1.1.2	alcohol dehydrogenase (NAD ⁺)	-
1.1.1.80	(R)-specific secondary alcohol dehydrogenase	preliminary BRENDA-supplied EC number
1.1.1.83	homoserine dehydrogenase	-
1.1.1.84	(R)-specific secondary alcohol dehydrogenase	preliminary BRENDA-supplied EC number
1.1.1.84	(R,R)-butanediol dehydrogenase	-
1.1.1.85	acetoin dehydrogenase	transferred to EC 1.1.1.303 and EC 1.1.1.304
1.1.1.86	glycerol dehydrogenase	-

es: 6671

d Name

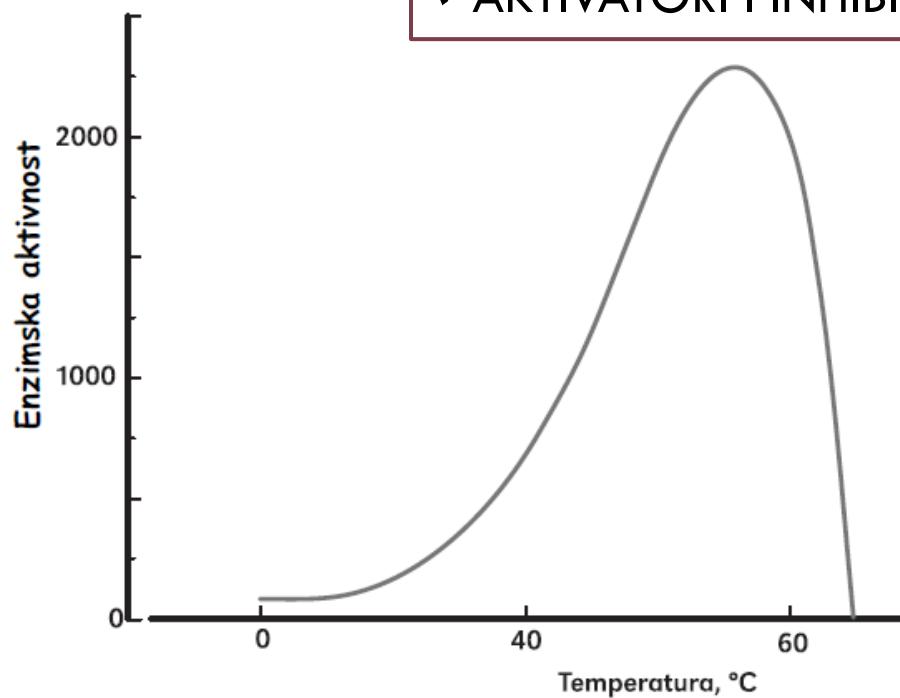
Faktori koji utiču na aktivnost enzima

ČELIJA:

- ❖ Neutralan pH
- ❖ Umjereni temperaturi
- ❖ Atmosferski pritisak
- ❖ Niska koncentracija reaktanata

FAKTORI:

- ✓ TEMPERATURA
- ✓ pH
- ✓ KOLIČINA SUPSTRATA
- ✓ KOLIČINA ENZIMA
- ✓ AKTIVATORI I INHIBITORI

Faktori koji utiču na aktivnost enzima

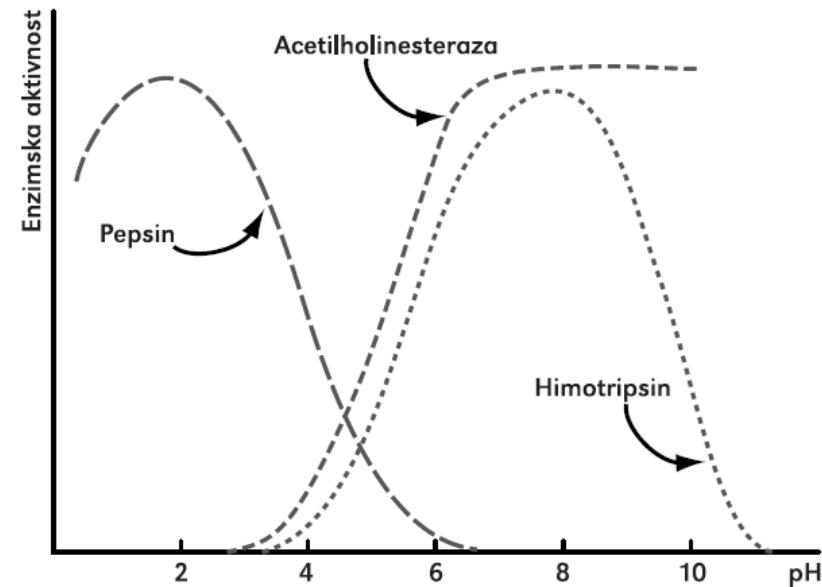
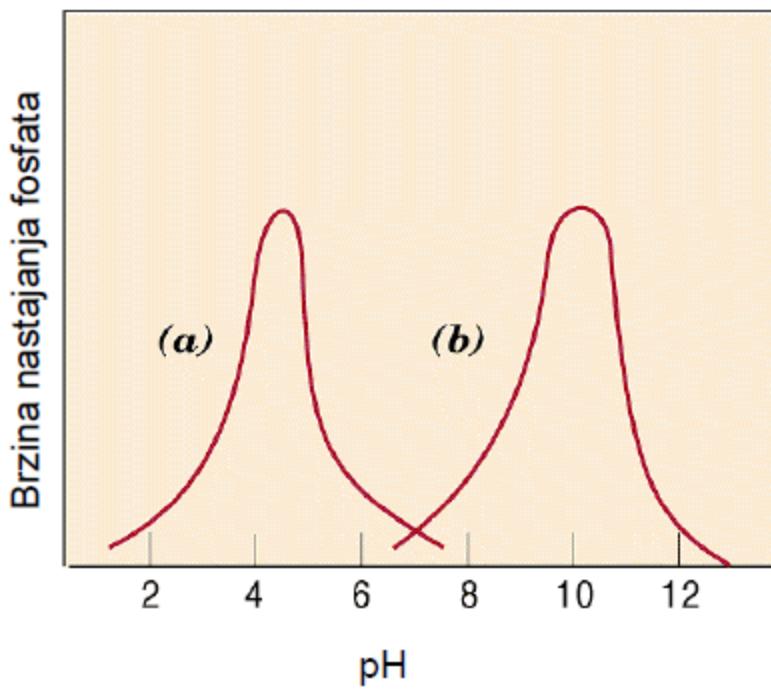
FAKTORI:

- ✓ TEMPERATURA
- ✓ pH
- ✓ KOLIČINA SUPSTRATA
- ✓ KOLIČINA ENZIMA
- ✓ AKTIVATORI I INHIBITORI

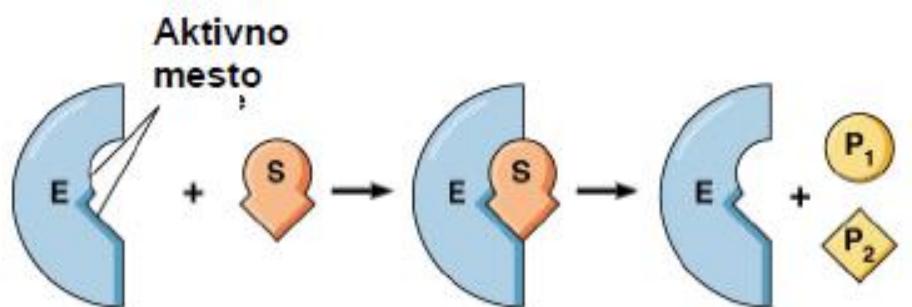
pH utiče na:

- stepen ionizacije supstrata
- stepen ionitacije funkcionalnih grupa AK u AM
- konformaciju enzima u cjelini

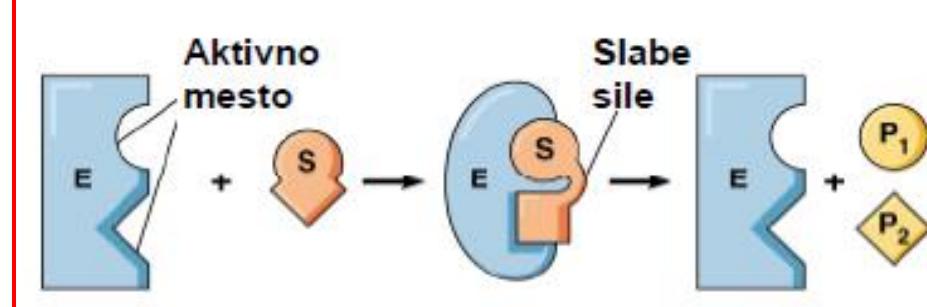
- a- kisela fosfataza
- b- alkalna fosfataza

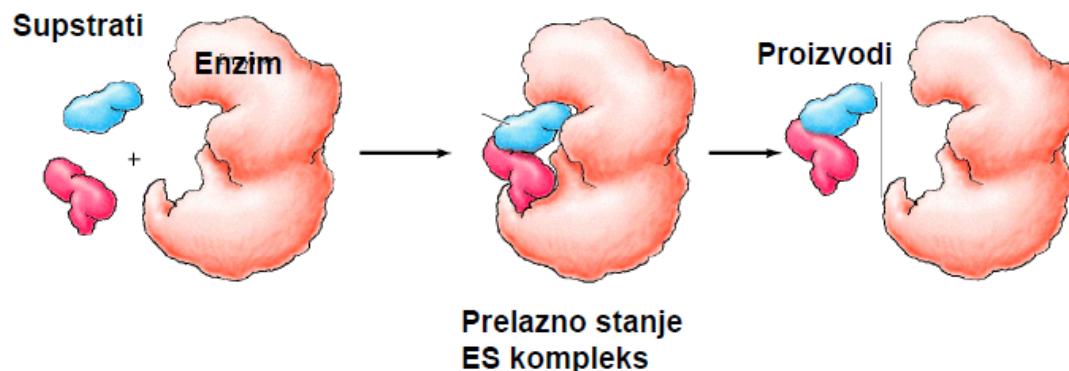
Mehanizam enzimske katalize

MODEL „KLJUČ I BRAVA,,
(Fischer, 1894)

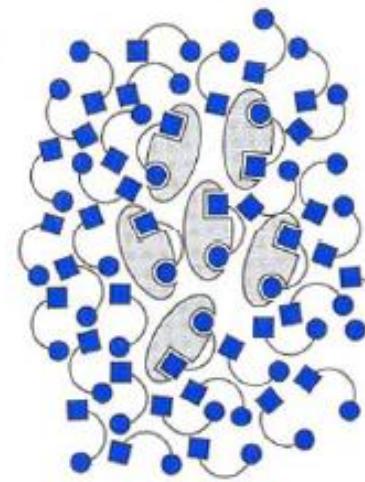
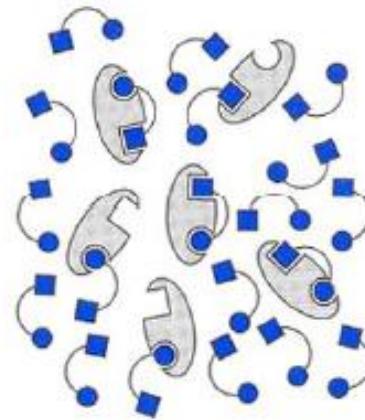
MODEL INDUKOVANOG PRILAGOĐAVANJA
(Koshland, 1958)

Faktori koji utiču na aktivnost enzima

FAKTORI:

- ✓ TEMPERATURA
- ✓ pH
- ✓ KOLIČINA SUPSTRATA
- ✓ KOLIČINA ENZIMA
- ✓ AKTIVATORI I INHIBITORI

■ = S
= E

A

B

C

Koenzimi

Enzim + Kofaktor/koenzim = Holoenzim
(protein) (nije protein)
apoenzim

HIPOVITAMINOZE = BOLESTI KOENZIMA

Amilaza (α -1,4 glukan-4 glukano hidrolaza, EC 3.2.1.1)

Pripada klasi **hidrolaza**, katalizuje hidrolizu **1,4 α -glikozidnih veza u polisaharidima**.

Ona je **kalcijum-metaloenzim** (kalcijum neophodan za funkcionalni integritet), a puna aktivnost u prirustvu **Cl⁻**.

Molekularna masa: 55-60 hiljada

Prolazi glomerularnu membranu. **JEDINI ENZIM SERUMA KOJI SE NORMALNO NALAZI U URINU!**

Nalazi se u brojnim tkivima i organima, prije svega u **PANKREASU (40%)** i **PLJUVAČNIM ŽLIJEZDAMA (60%)**. Vrlo mala aktivnost nađena u testisima, ovarijumima, jajovodima, suzama i mlijeku. Neki tumori pluća i ovarijuma mogu lučiti male količine amilaze. Nema aktivnosti u jetri.

Amilaza (α -1,4 glukan-4 glukano hidrolaza, EC 3.2.1.1)

Enzim u **serumu i urinu** je porijeklom iz:

PLJUVAČKE i **PANKREASA**.

Enzim u **urinu** je porijeklom iz plazme, a ascit i pleuralna tečnost mogu sadržati amilazu uslijed prisustva tumora ili u sklopu pankreatitisa.

Govorimo o dva prava **izoenzima**:

P – pankreasna amilaza

S – salivarna amilaza

Optimum pH: 6,9-7,0.

Najznačajniji je marker akutnog pankreatitisa!

Akutni pankreatitis

Uzroci:

1. Alkoholizam
2. Žučni kamenci
3. Hiperlipidemija
4. Hiperkalcemija
5. Ishemija
6. Ostali

- povećanje aktivnosti posle 2 - 12 sati
- maksimum posle 12 - 72 sata
- vraćanje na normalu posle 3 - 4 dana

Aktivnost povećana u serumu 4 - 6 puta

- nije u korelaciji sa težinom oboljenja, ali veće aktivnosti ukazuju na ovo oboljenje; u 20 % slučajeva aktivnost enzima normalna

Aktivnost amilaze u urinu bolji pokazatelj

- češće povećana, veće povećanje, duže povećana.

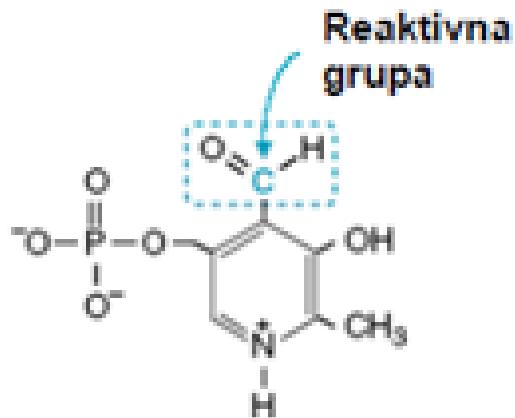
Aminotransferaze

Aspartat aminotransferaza AST

(ranije: glutamat oksalacetat transferaza GOT)

Alanin aminotransferaza ALT

(ranije: glutamat piruvat transaminaza GPT)

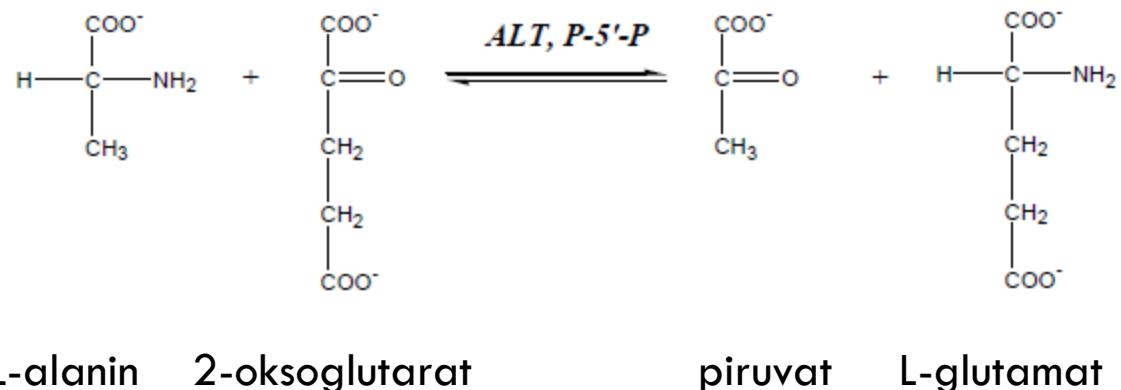
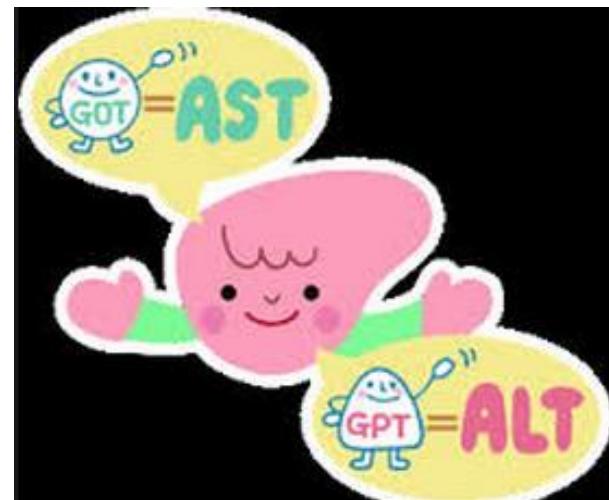
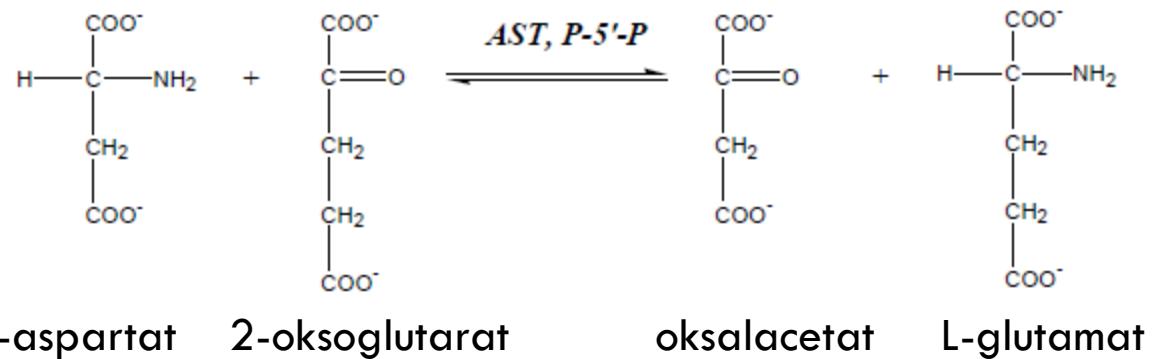

Koenzim transaminaza je
piridoksal fosfat (PLP)

Piridoksal fosfat (PLP)

Aminotransferaze

AST i ALT katalizuju sljedeće biohemijske reakcije:

Aminotransferaze

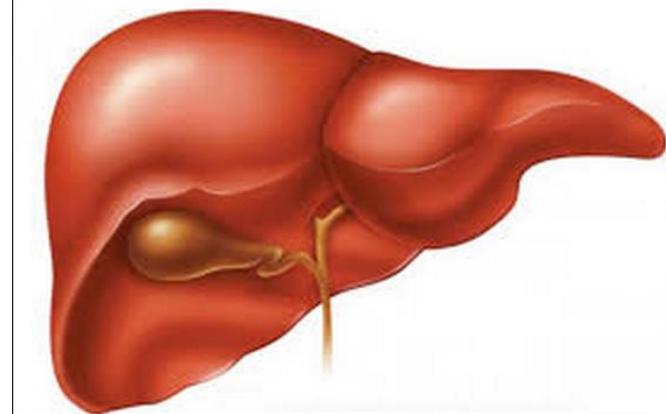
AST i ALT su normalno prisutne u:

- plazmi
- žuči
- cerebrospinalnoj tečnosti
- pljuvačci

Nema ih u urinu, sem ako postoji lezija bubrega.

Povećanje aktivnosti AST i ALT postaje uslijed:

- ✓ Oštećenja jetre
- ✓ Infektivne mononukleoze
- ✓ Akutnog infarkta miokarda
- ✓ Primjene nekih lijekova (statini!)

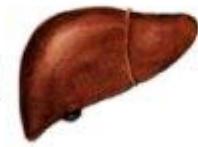
ALT – samo u citosolu

AST – i citosolna i mitohondrijalna

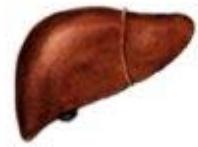
ALT i AST

De – Ritisov koeficijent = $\frac{\text{ALT}}{\text{AST}}$

AST (=GOT)

ALT (=GPT)

Normalno: <1

>1 = manje oštećenje hepatocita; obično reverzibilne promjene

<1 = veće oštećenje hepatocita; obično ireverzibilne promjene; oslobođanje mtAST

Visoka aktivnost AST u srčanom mišiću => AIM = visok porast aktivnosti AST

Porast: 6-8h

Pik: 18-48h

Normalizacija: 4-5 dana

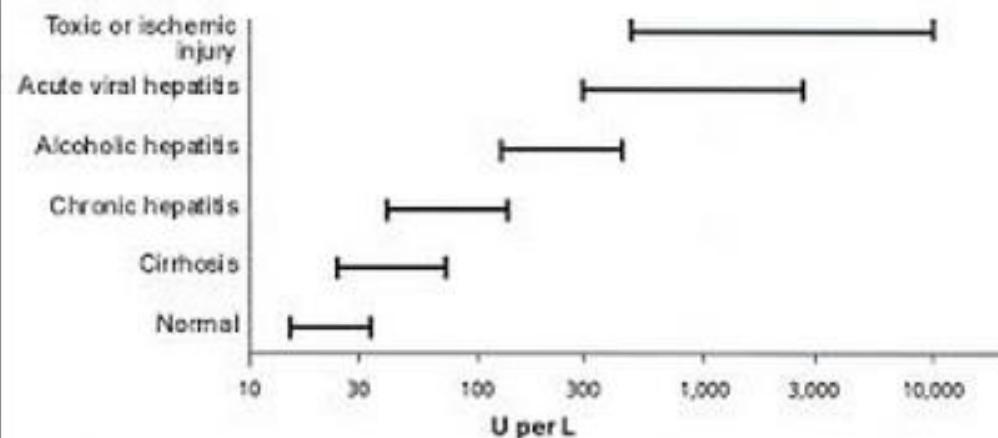
AST

Aktivnost AST (ponekad i ALT) u serumu će biti povećana uslijed:

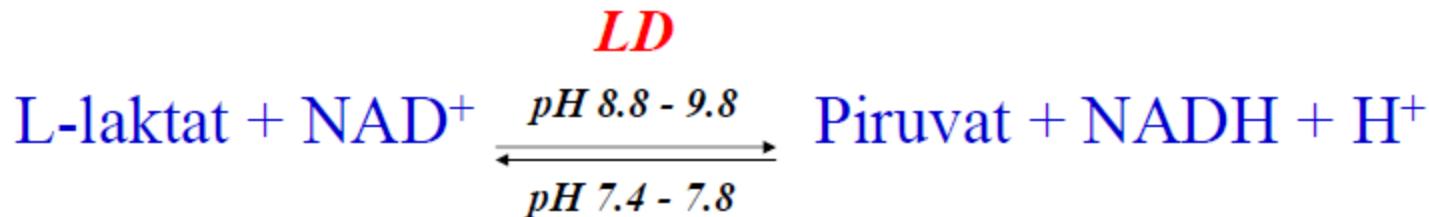
- nekih oboljenja mišića (npr. dermatomiozitis)
- plućnoj tromboemboliji
- akutnom pankreatitisu
- gangreni
- hemolitičkim bolestima
- „crush“, povredama mišića

Izoenzimi AST-a se mogu razdvojiti:

- elektroforezom
- imunohemijskim metodama
- hromatografijom
- diferencijalno – kinetičkim metodama

Laktat dehidrogenaza (LDH)

2 tipa subjedinica: **M** (ili A) i **H** (ili B) čija je struktura određena lokusima na hromozomima 11 i 12.

5 izoenzima

LDH-1 (HHHH; H₄)

LDH-2 (HHHM; H₃M)

LDH-3 (HHMM; H₂M₂)

LDH-4 (HMMM; HM₃)

LDH-5 (MMMM; M₄)

LDH je prisutna u svim ćelijama, i to u citosolu!

Laktat dehidrogenaza (LDH)

Različita je distribucija izoenzima u tkivima:

- Srčani mišić
 - Bubrezi
 - Eritrociti
 - Jetra
 - Skeletni mišići
 - Endokrine žlezde, slezina, pluća, limfni čvorovi, trombociti, negravidni uterus
-
- LDH -1
LDH -2
LDH -4
LDH -5
LDH -3

Laktat dehidrogenaza (LDH)

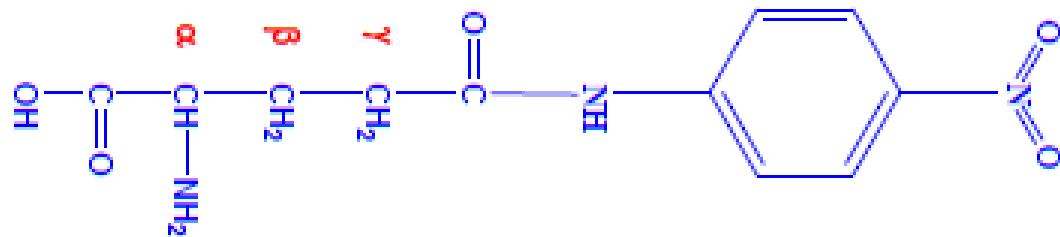
LDH nije tkivno specifičan enzim - ukupna aktivnost u serumu je povećana u velikom broju oboljenja.

Aktivnost **umereno** povećana :

- miokarditis
- srčana insuficijencija sa kongestijom jetre
- težak šok i anoksija
- hemoliza - profil promena izoenzima kao kod AIM
- megaloblastna anemija (50 puta u odnosu na gornju norm. vrednost)
- bolesti jetre
- bolesti bubrega
- maligne bolesti
- progresivna mišićna distrofija (LD-5)
- plućna embolija (LD -3)

Gama glutamil transferaza (GGT)

Katalizuje transfer **γ glutamil grupe** (sa peptida i jedinjenja koja ovu grupu sadrže) na neki akceptor. Djeluje samo na peptide i peptidima slična jedinjenja koja sadrže terminalni glutamil ostatak vezan za preostali dio jedinjenja preko terminalne γ – karboksilne grupe.

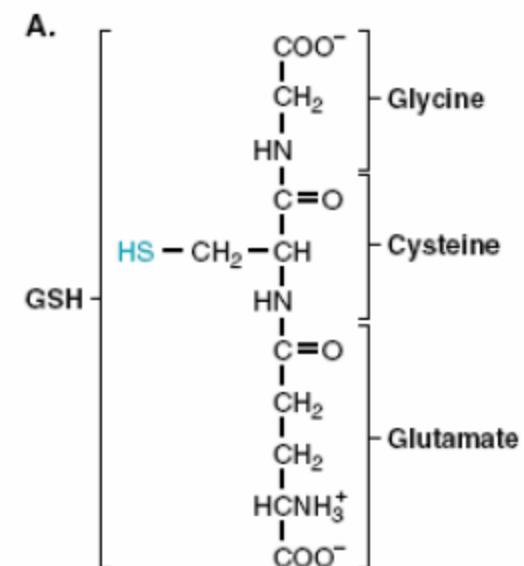
Gama glutamil transferaza (GGT)

GGT je prisutna u:

- **serumu**
- **svim ćelijama (osim mišića)**

Veća frakcija enzima je locirana u membranama, a manje frakcija se nalazi u citosolu!

GGT može učestvovati u nekim aspektima metabolizma glutationa!

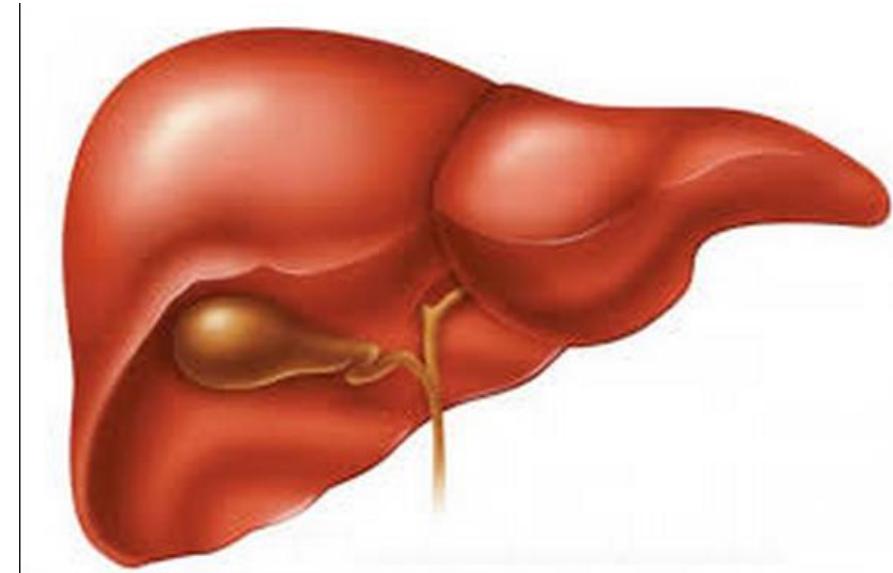

GGT

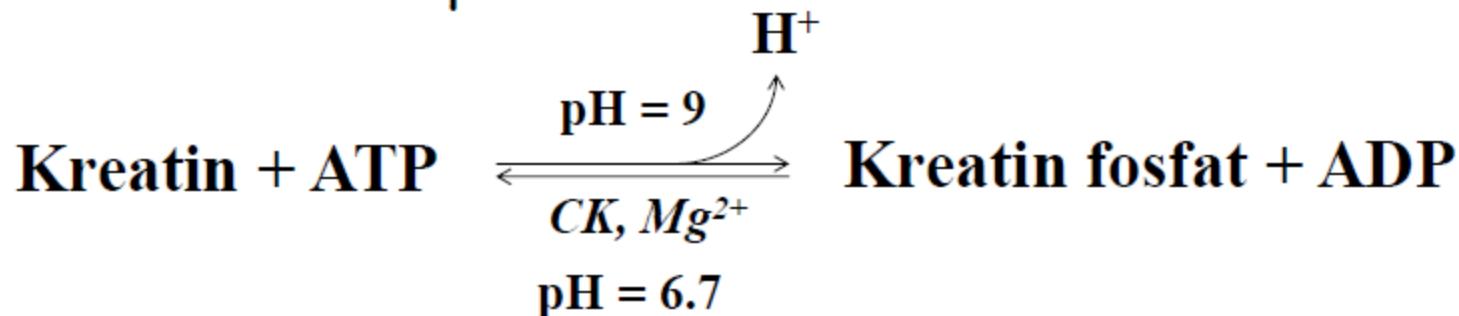
- GGT u serumu je primarno porijeklom iz hepatobilijarnog sistema.
- Najviši porast aktivnosti u slučajevima:
 - Intrahepatične holestaze
 - Ekstrahepatične holestaze
 - Primarnih i sekundarnih tumora
- Senzitivnija od ALP i transaminaza u detekciji opstruktivne žutice!

GGT

- Umjereni porast u slučajevima:
 - Infektivnog hepatitisa
 - Masne jetre
 - Intoksikacije lijekovima
 - ALKOHOLIZAM
 - Alkoholna ciroza ...
 - Akutni pankreatitis
 - Karcinomi pankreasa
 - Tumori prostate...

Kreatin kinaza (CK)

Dimer građen od dvije subjedinice:

B (brain) i **M** (muscle)

Prema tome, ima **3 izoenzima**:

BB (CK-1) **MB** (CK-2) **MM** (CK-3)

Izoenzimi su označeni na osnovu elektroforetske pokretljivosti (CK-1, CK-2 i CK-3), tako da forma koja se kreće najbrže ka anodi ima najmanji broj.

Otkriven je i **četvrti izoenzim MiMi** – između spoljašnje i unutrašnje membrane mitohondrija u miokardu i skeletnim mišićima.

Kreatin kinaza (CK)

- Najviša aktivnost nađena u:
 - Poprečno – prugastim mišićima
 - Srcu
 - Mozgu

Aktivnost u jetri je praktično nemjerljiva.

Prema tome, aktivnost CK će biti povećana u oboljenjima:

- Skeletnih mišića (miš. distrofija; virusni miozitis, polimiozitis i sl.)
- Srca (AIM, miokarditis, perikarditis i sl.)
- CNS-a (Reyeov sy, trauma glave, SAH, i sl.)
- Štitaste žlezde (hipotireoidizam – povećanje od 5x do 50x)

CK – akutni infarkt miokarda

- Najznačajnije povećanje aktivnosti CK-2
- Aktivnost se povećava 3 - 8 sati (6 sati najčešće) od nastanka bola u grudima
- Maksimum posle 10 - 24 sata (20 sati najčešće)
- Normalizacija nivoa posle 3 - 4 dana (obično 4)

Poluživot CK-2 - 12.5 sati tako da je određivanje značajno u prvih 48 sati od sumnje na infarkt.

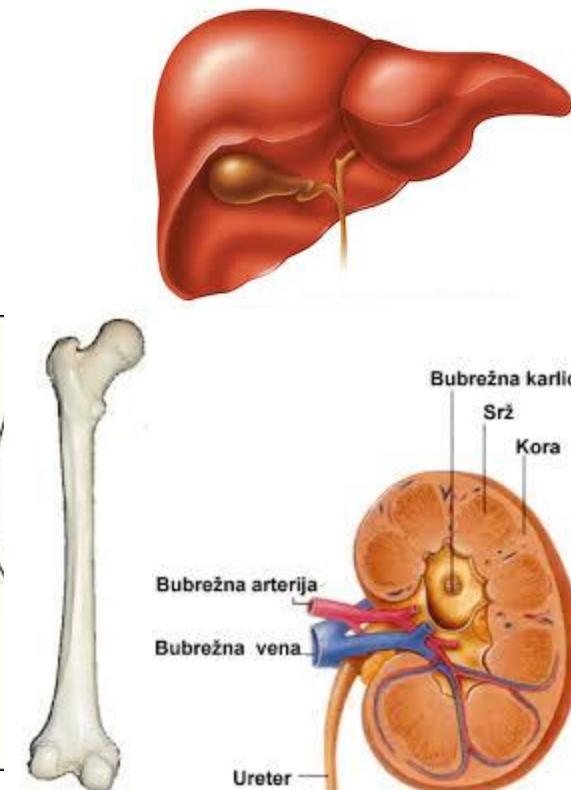
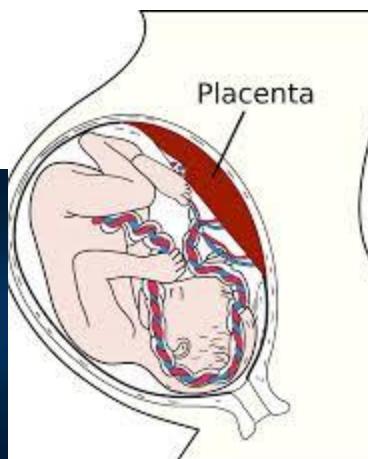
Određivanje je značajno za **ranu dijagnozu infarkta**, utvrđivanje njegove veličine i posebno u **ranoj detekciji re-infarkta**.

CK – akutni infarkt miokarda

- Aktivnost CK iznad 160 U/L (određena CK-NAC akt. metodom) i CK-2 koji prelazi 6% ukupne aktivnosti ukazuju da postoji sumnja na infarkt miokarda.
- Kod ostalih oboljenja koja povećavaju aktivnost CK-2 (zapaljenja mišića, neurohirurške i abdominalne operacije, oboljenja tireoideje, nakon koronarne angiografije, kateterizacije itd.) aktivnost CK-2 može biti povećana ali ne prelazi 6 % ukupne aktivnosti CK.

Alkalna fosfataza (ALP)

- Katalizuje alkalnu hidrolizu estarske veze fosforne kiseline na velikom broju prirodnih i vještačkih supstrata.
- Nalazi se u svim ćelijama u tijelu, posebno **na ili u membranama**.
- Visoku aktivnost ALP pokazuje u:
 - intestinalnom epitelu
 - kanalima bubrega
 - kostima (osteoblasti)
 - jetri
 - placenti

Alkalna fosfataza (ALP)

□ Govorimo o **5 izoenzima** alkalne fosfataze:

- Tkvno nespecifični (bubrezi, jetra, kosti...)
- Placentalni
- Placenti slični
- Intestinalni
- Tumorski

Iako metabolička funkcija nije u potpunosti poznata,
izgleda da je enzim povezan sa:

- transportom lipida u crijevima
- procesom kalcifikacije u kostima

Alkalna fosfataza (ALP)

Mg^{2+} , Co^{2+} , Mn^{2+} -aktivatori

Zn^{2+} - ulazi u sastav enzima

Potreban je adekvatan odnos Mg^{2+} / Zn^{2+}

Enzim u **serumu** je porijeklom iz:

- Jetre (uglavnom)
- Kostiju (do $\frac{1}{2}$ aktivnosti)
- Crijeva (vrlo mala aktivnost)

Enzim u **urinu** je porijeklom iz bubrežnog tkiva (ali nije dio serumskog enzima koji se filtrira)

Alkalna fosfataza – klinički značaj

- Fiziološki uslovi u kojima je povećana aktivnost ALP:
 - Intenzivan rast dugih kostiju (djeca)
 - Zarastanje preloma dugih kostiju
 - Trudnoća (naročito posljednji trimestar)

Alkalna fosfataza – klinički značaj

Mjerenje aktivnosti ALP ima za cilj detekciju 2 grupe oboljenja:

- Oboljenja jetre i žučnih puteva (holestaza!)
- Oboljenja kostiju povezana sa osteoblastnom aktivnosti

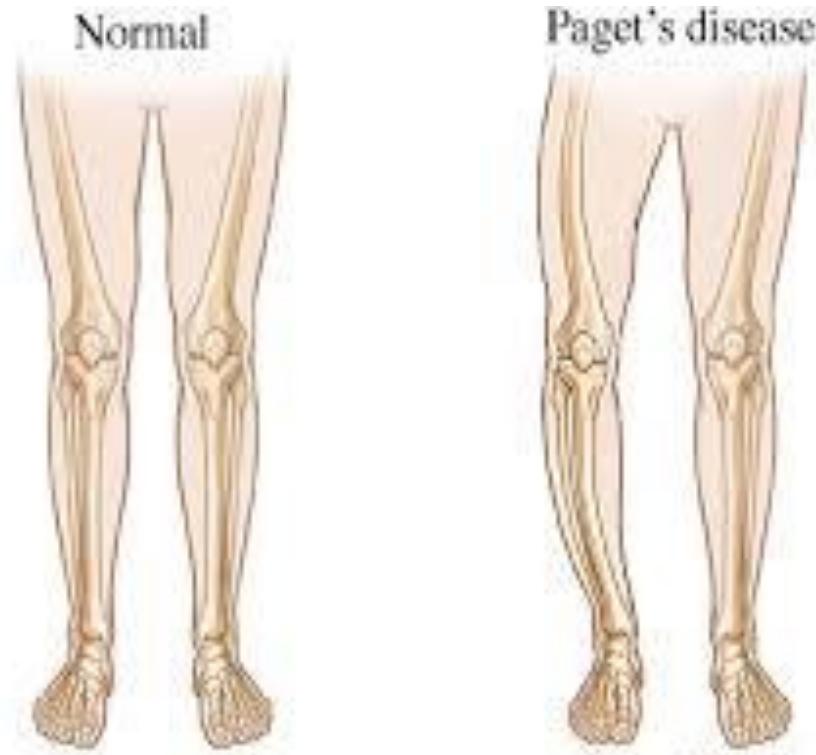
□ Holestaza

- Odgovor jetre na holestazu je indukcija sinteze ALP!
 - Intrahepatička holestaza (npr. invazija Ca)
 - Ekstrahepatička holestaza (npr. karcinom glave pankreasa)

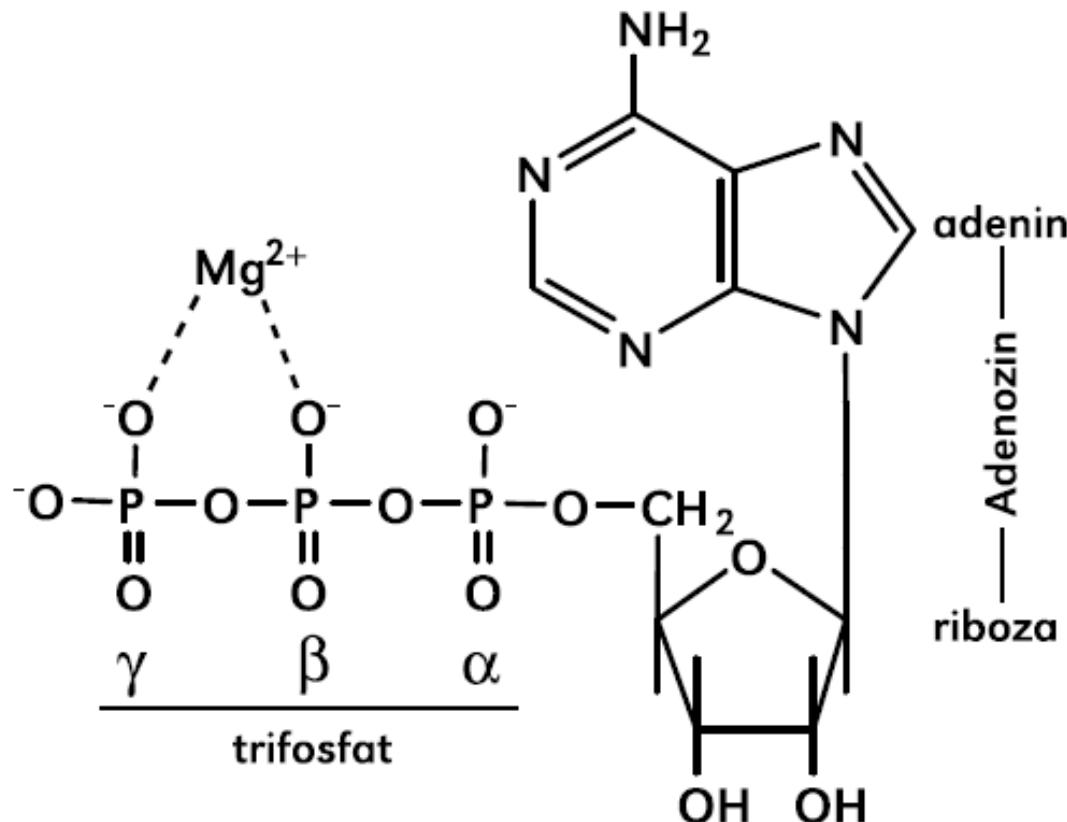
Alkalna fosfataza – klinički značaj

□ Bolesti kostiju

- Pagetova bolest
- Rahitis
- Osteomalacija
- Osteogeni tumori kostiju
- Primarni i sekundarni hiperPTH

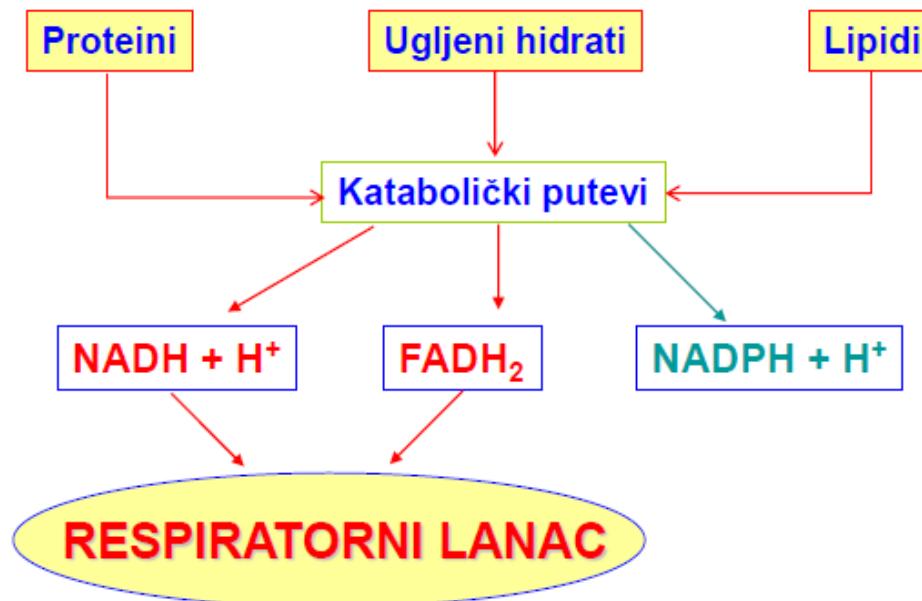
ADENOZIN-TRIFOSFAT (ATP)

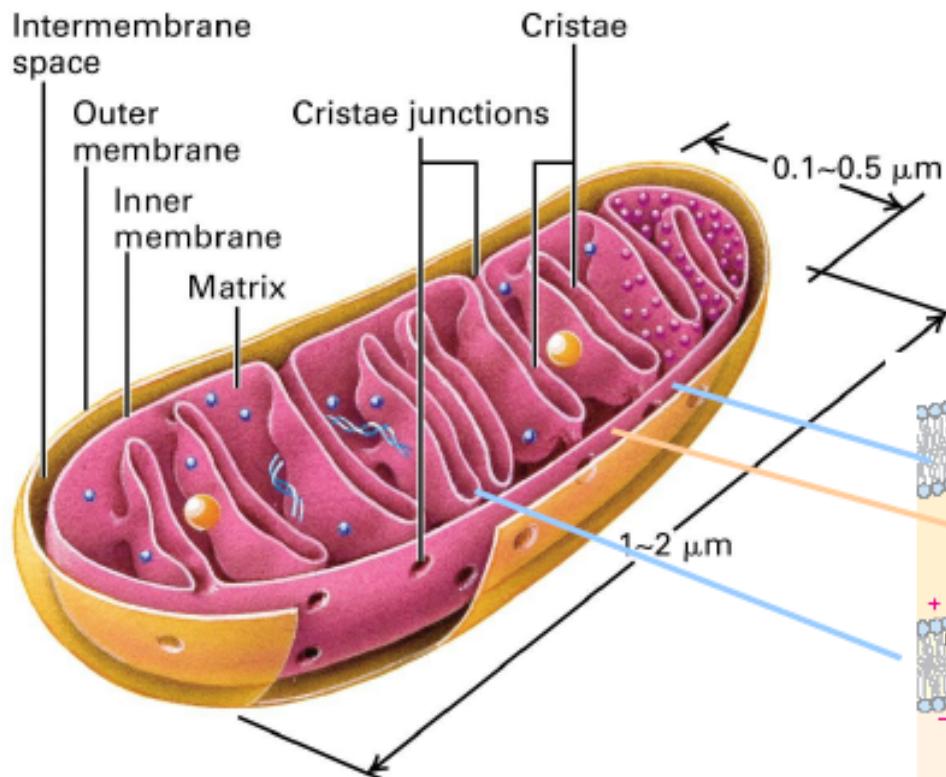
ATP je univerzalni energetski "novac" u ćeliji. Hemijska energija sadržana u njegovim visokoenergetskim vezama može se prevesti u druge oblike energije.

Kako se sintetiše ATP?

- Oksidativnom fosforilacijom – u mitohondrijama (respiratori lanac)
 - Odigrava se redukcija O_2 do H_2O
 - Donori elektrona su NADH i FADH₂
- Fosforilacijom na nivou supstrata

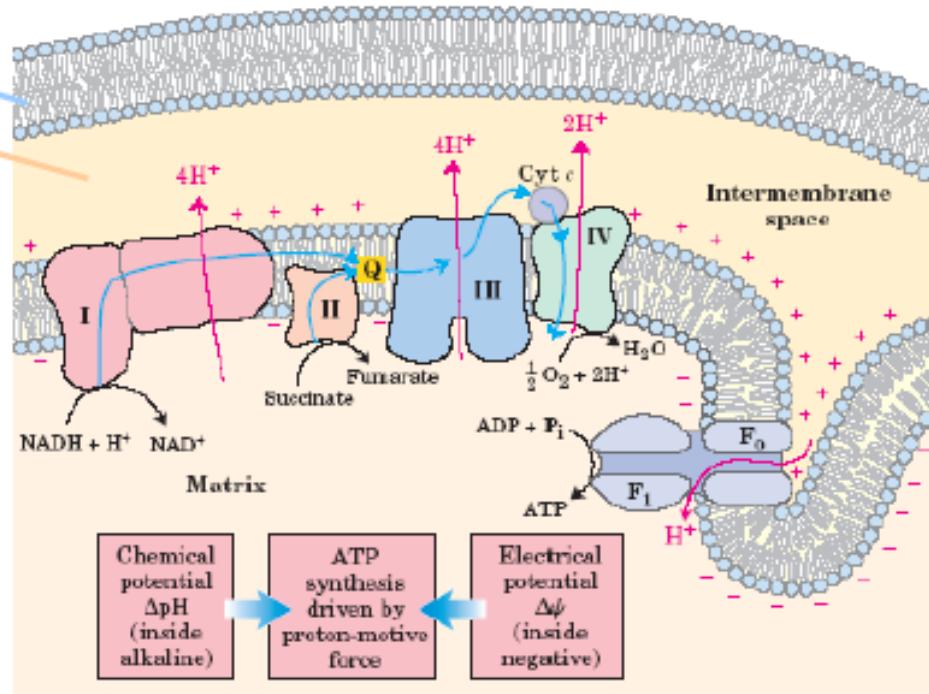

Oksidativna fosforilacija se odvija u mitohondrijama

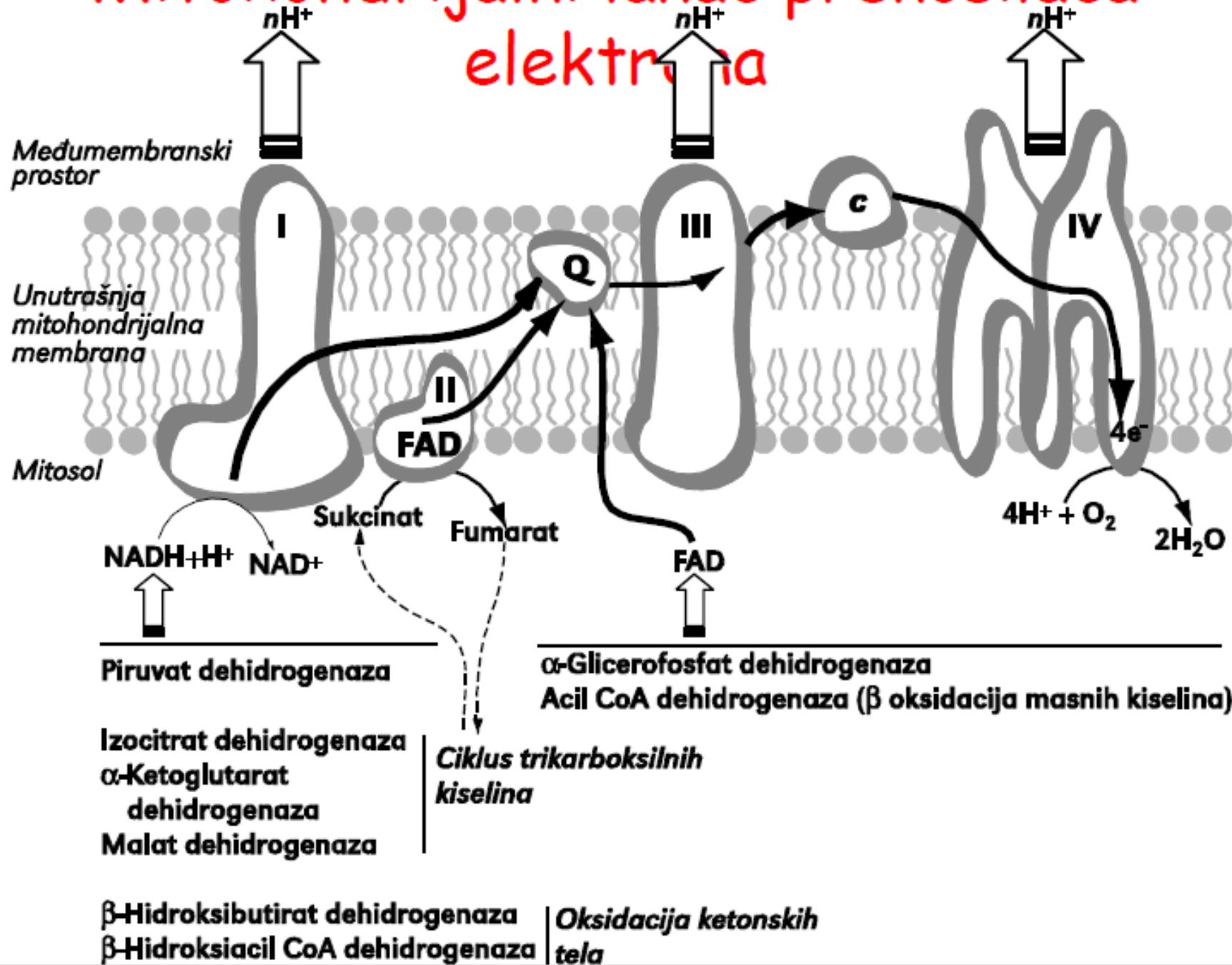

• Respiratorni lanac mitohondrija se sastoji od serije nosača elektrona koji deluju sekvencialno

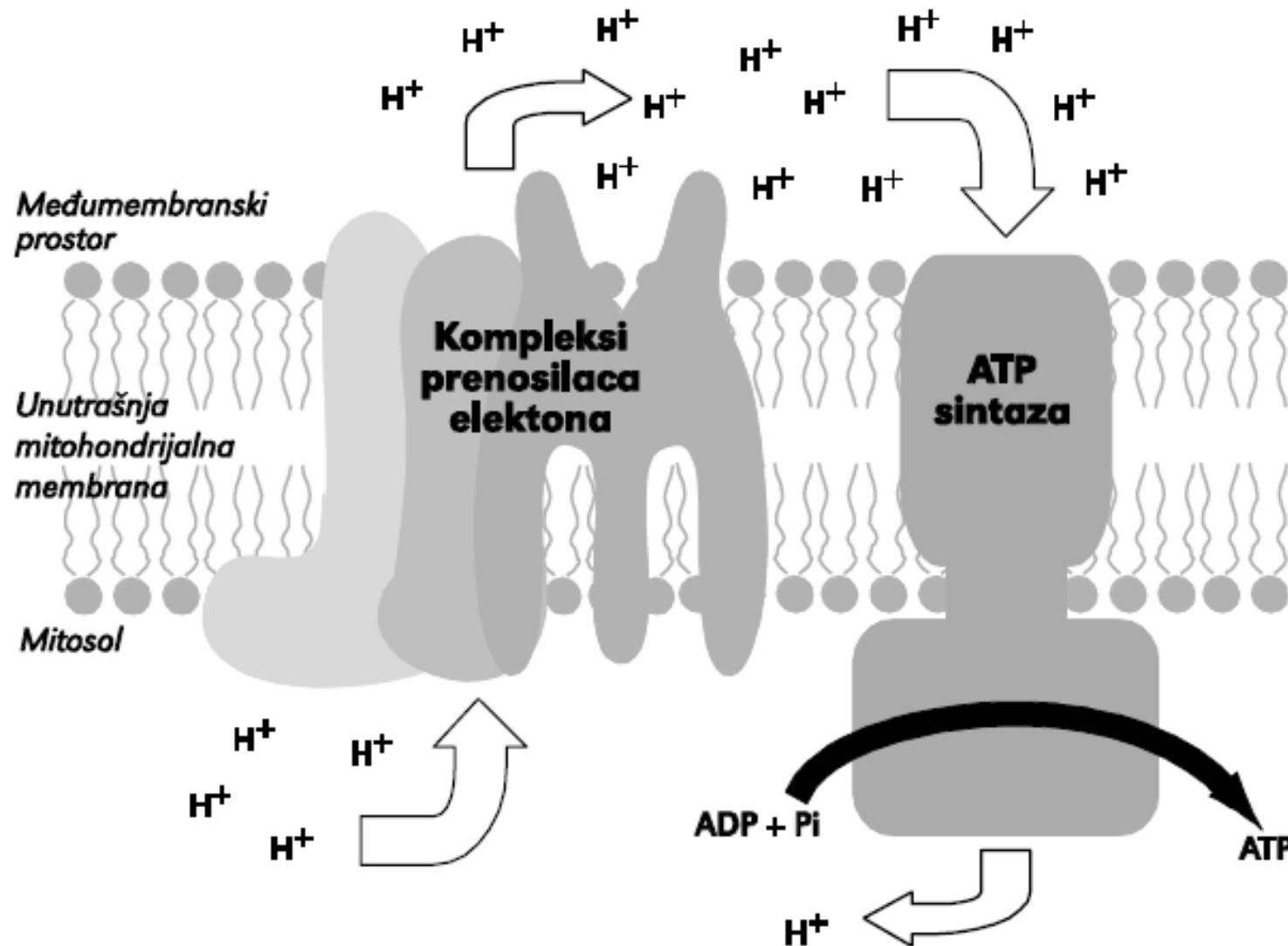
• Najveći broj ovih nosača su integralni proteini membrane čije prostetične grupe mogu primati ili davati jedan ili dva elektrona

Mitochondrijalni lanac prenosilaca elektrona

Translokaciju protona vrše kompleksi respiratornog lanca, a sintezu ATP-a ATP sintaza

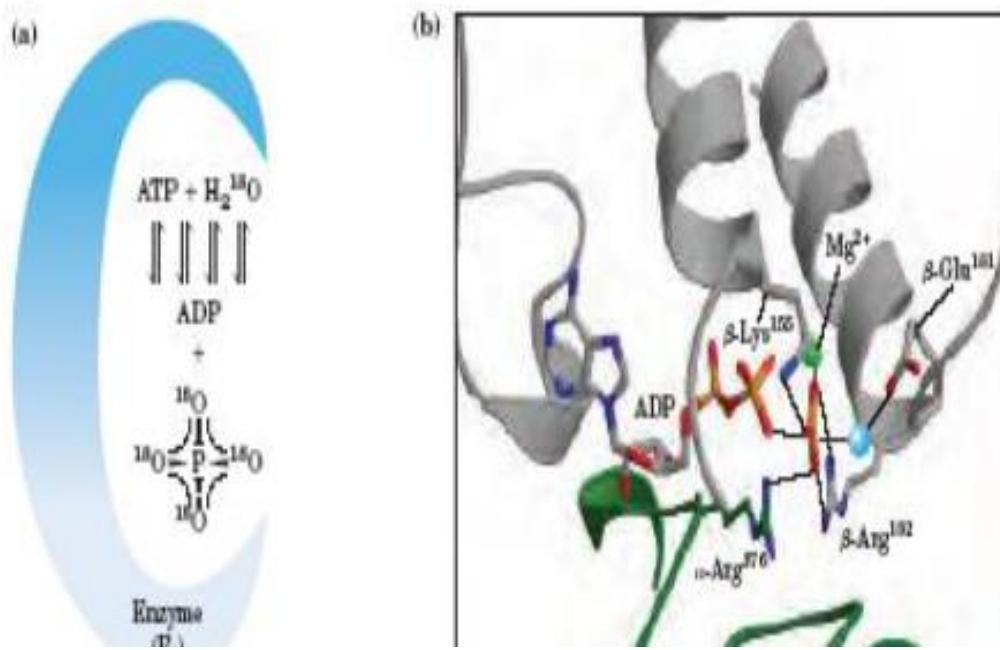

Oksidativna fosforilacija - Sinteza ATP-a

Pri prolasku para elektrona kroz respiratorni lanac dolazi do prevacivanja 10 H⁺ iz matriksa u međumembranski prostor

Za sintezu jednog molekula ATP-a potrebno je da kroz protonski kanal prođe 4 H⁺.

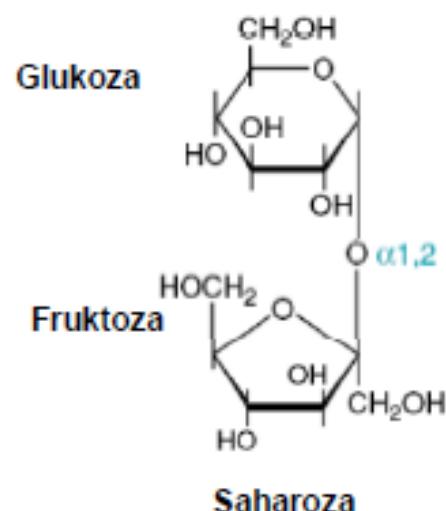
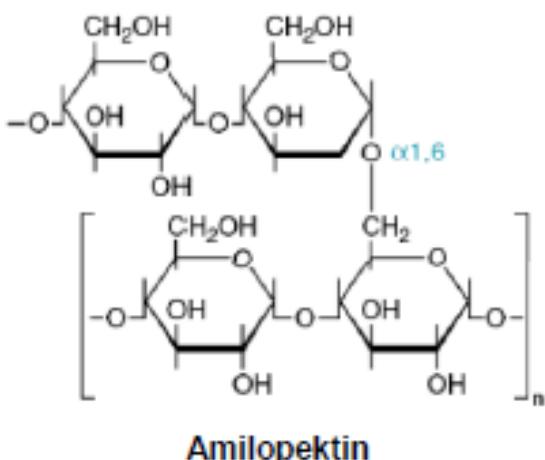
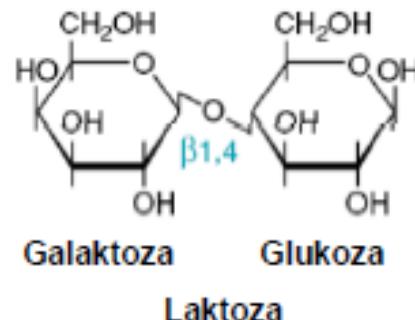
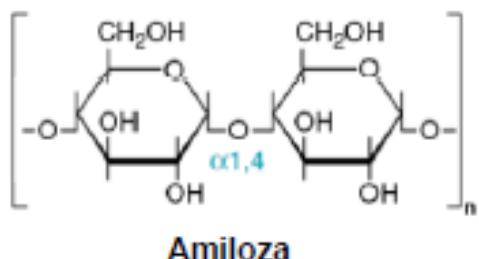
- NADH - 10 protona 2.5 ATP
- FADH₂ - 6 protona 1.5 ATP

METABOLIZAM UGLJENIH HIDRATA

Unos materija u organizam - ugljeni hidrati

- Najzastupljenije hranljive materije u ishrani (skrob, saharoza, lakoza)
- Varenje ugljenih hidrata podrazumeva hidrolizu glikozidnih veza kojima su povezani molekuli monosaharida

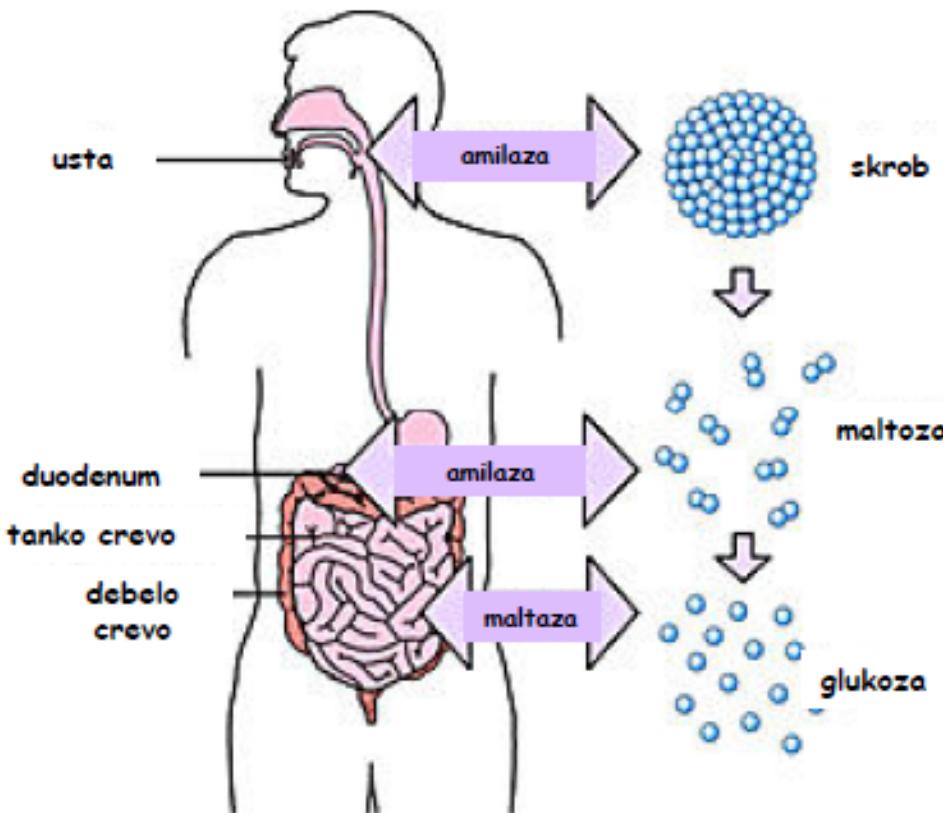
Varenje UH započinje u **usnoj duplji** (pljuvačna α -amilaza)

Pod dejstvom **pankreasne amilaze** skrob se razlaže do graničnih dekstrina, maltoze i maltotrioze

Dalja razgradnja se odvija pod dejstvom **disaharidaza** vezanih za površinu membrane mikrovila ćelija tankog creva.

Monosaharidi dobijeni dejstvom ovih hidrolaza se prenose u ćelije epitela tankog creva Na^+ -zavisnim aktivnom transportom i olakšanom difuzijom

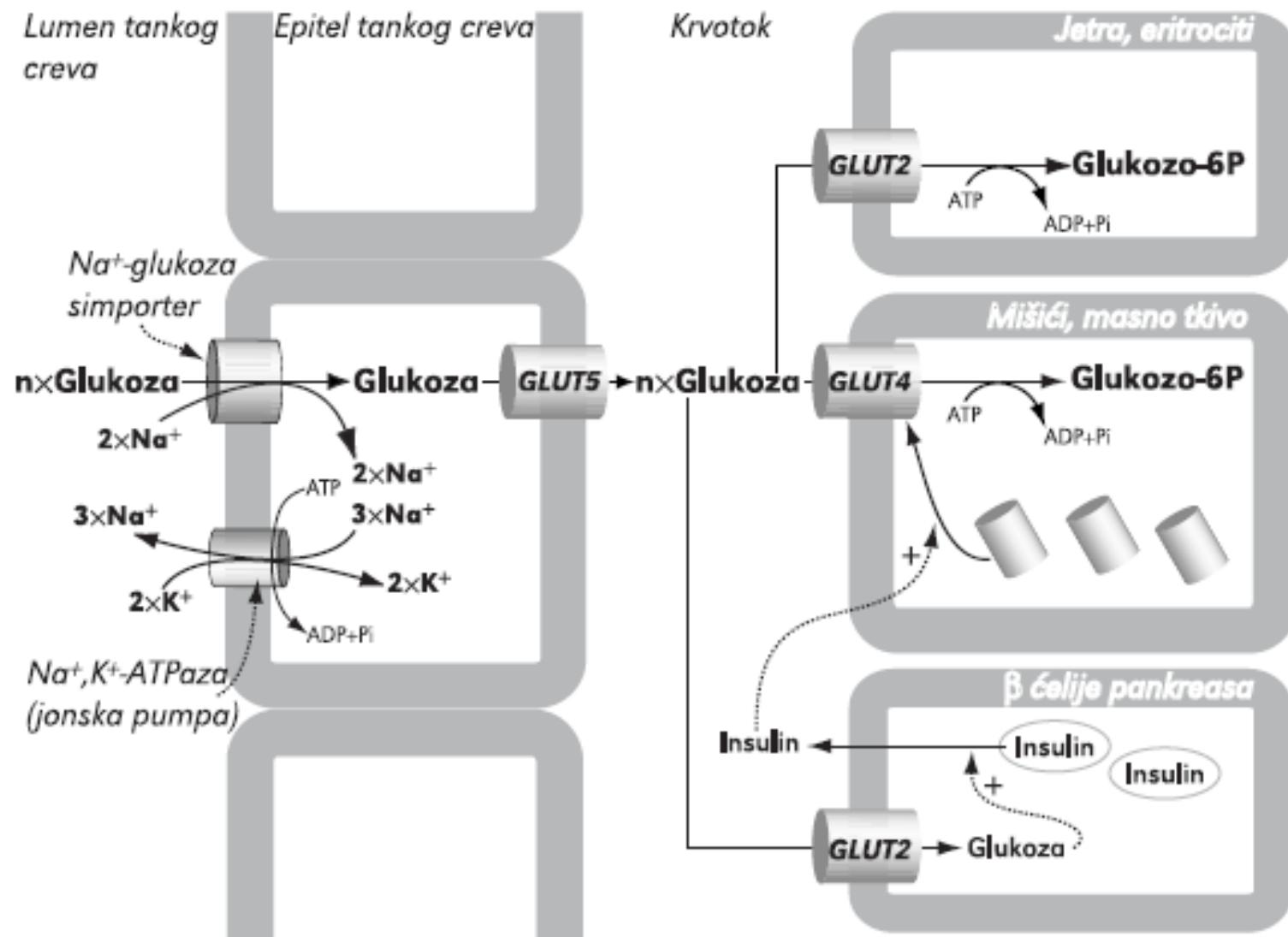
Ne postoje enzimi za varenje polisaharida u dijetnim vlaknima. Delimicno ih razgrađuju bakterije u debelom crevu, pri čemu nastaju gasovi.

Apsorpcija šećera

- Nakon razgradnje do monosaharida, glukoza i ostali monosaharidi se transportuju u ćelije tankog creva, a potom u krv.
- Da bi se prenела kroz ćelijsku membranu, glukoza se vezuje za transportne proteine (GLUT) - transmembranski proteini koji vezuju molekul glukoze na jednoj strani membrane i otpuštaju ga na suprotnoj.
- Postoje dva tipa prenosilaca za glukozu: **Na⁺-zavisni** prenosiocci za glukozu i prenosiocci koji glukozu transportuju mehanizmom **olakšane difuzije**.
- Na epitelnim ćelijama tankog creva Na⁺-zavisni prenosiocci za glukozu se nalaze na luminalnoj membrani, dok su na abluminalnoj smešteni transportni proteini koji obavljaju prenos glukoze mehanizmom olakšane difuzije

Transportni proteini za glukozu (GLUT)

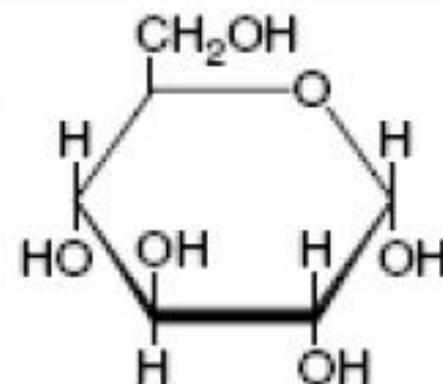

Distribucija GLUT transporter-a

Transporter	Distribucija u tkivima	Komentar
GLUT 1	Eritrociti Krvno-moždana barijera (i barijere prema placenti, oku i testisu)	Prisutan u ćelijama koje imaju ulogu barijere Visok afinitet
GLUT 2	Jetra Bubreg β-ćelije pankreasa Serozna strana ćelija intestinalne mukoze	Veliki kapacitet, mali afinitet U pankreasu može da deluje kao senzor za glukozu
GLUT 3	Mozak (neuroni)	Visok afinitet
GLUT 4	Masno tkivo Skeletni mišići Srčani mišić	Zavisi od insulina (u njegovom prisustvu povećava se broj GLUT 4 na površini ćelije) Visok afinitet
GLUT 5	Intestinalni epitel spermatozoa	Transporter prevashodno za fruktozu

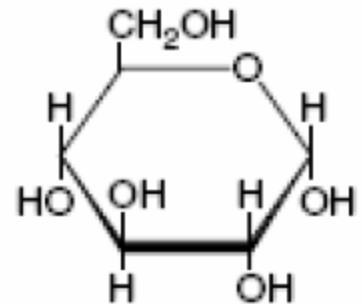
Glikoliza

- Ugljeni hidrati
 - 50% i više kalorija u ishrani
- Glukoza zauzima centralno mesto u metabolizmu biljaka, životinja i mnogih mikroorganizama.
- Relativno je bogata u potencijalnoj energiji, dobro je gorivo.
- Kompletna oksidacija glukoze do CO_2 i vode se odvija sa promenom standardne slobodne energije od - 2,840 kJ/mol.
- U ćelijama glukoza se skladišti u vidu glikogena (unutrašnja rezerva glukoze)

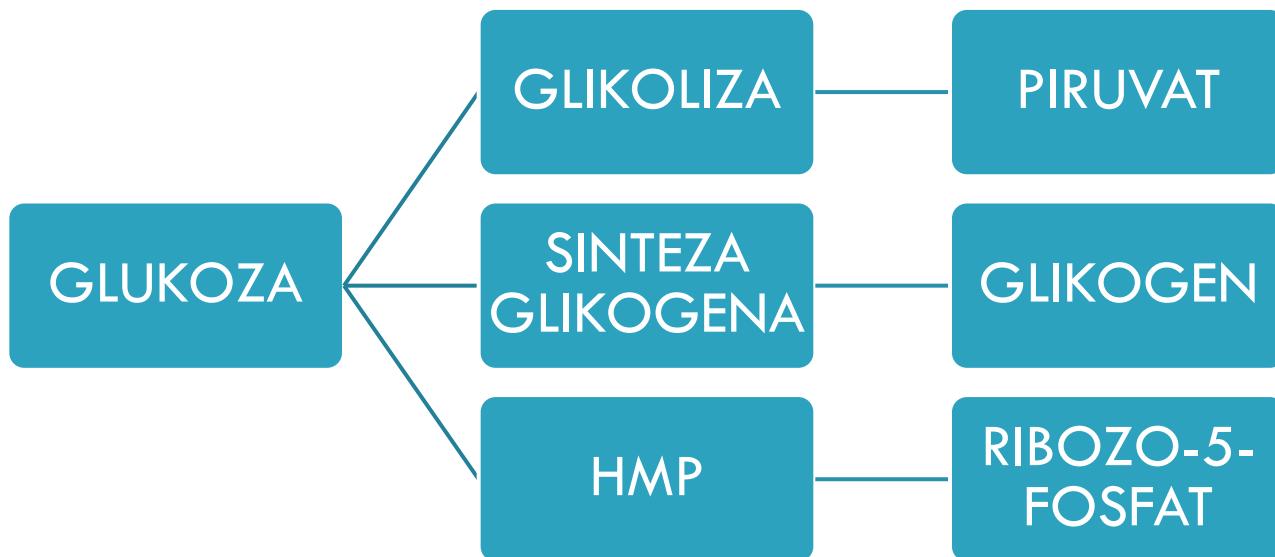

Glukoza

Glukoza

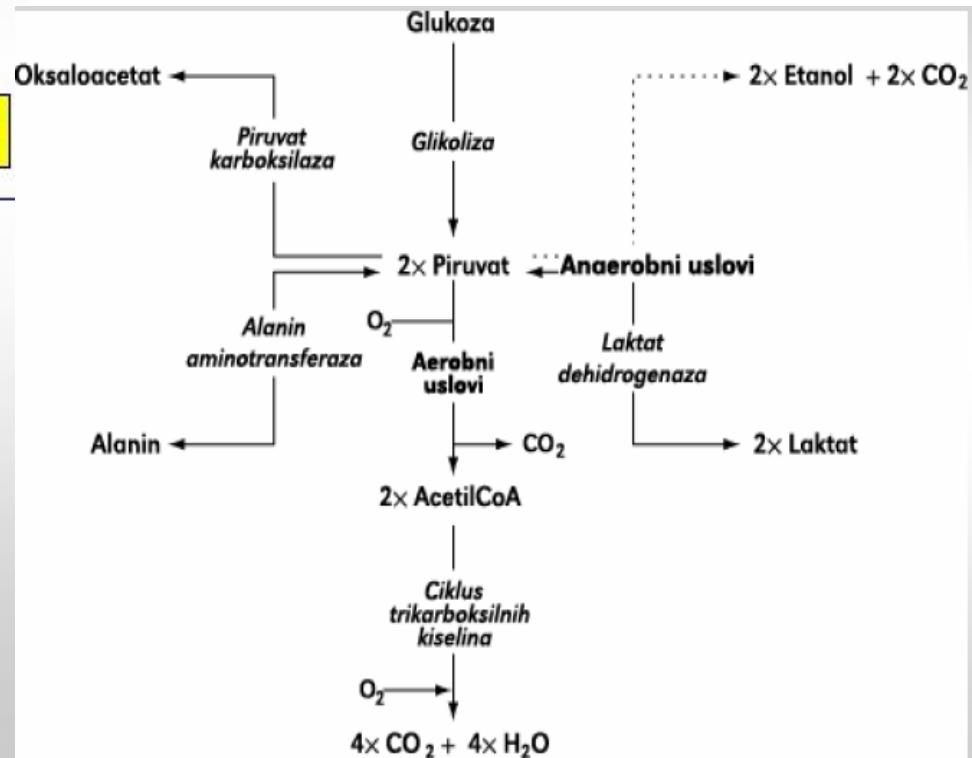
Šema metaboličkih puteva glukoze

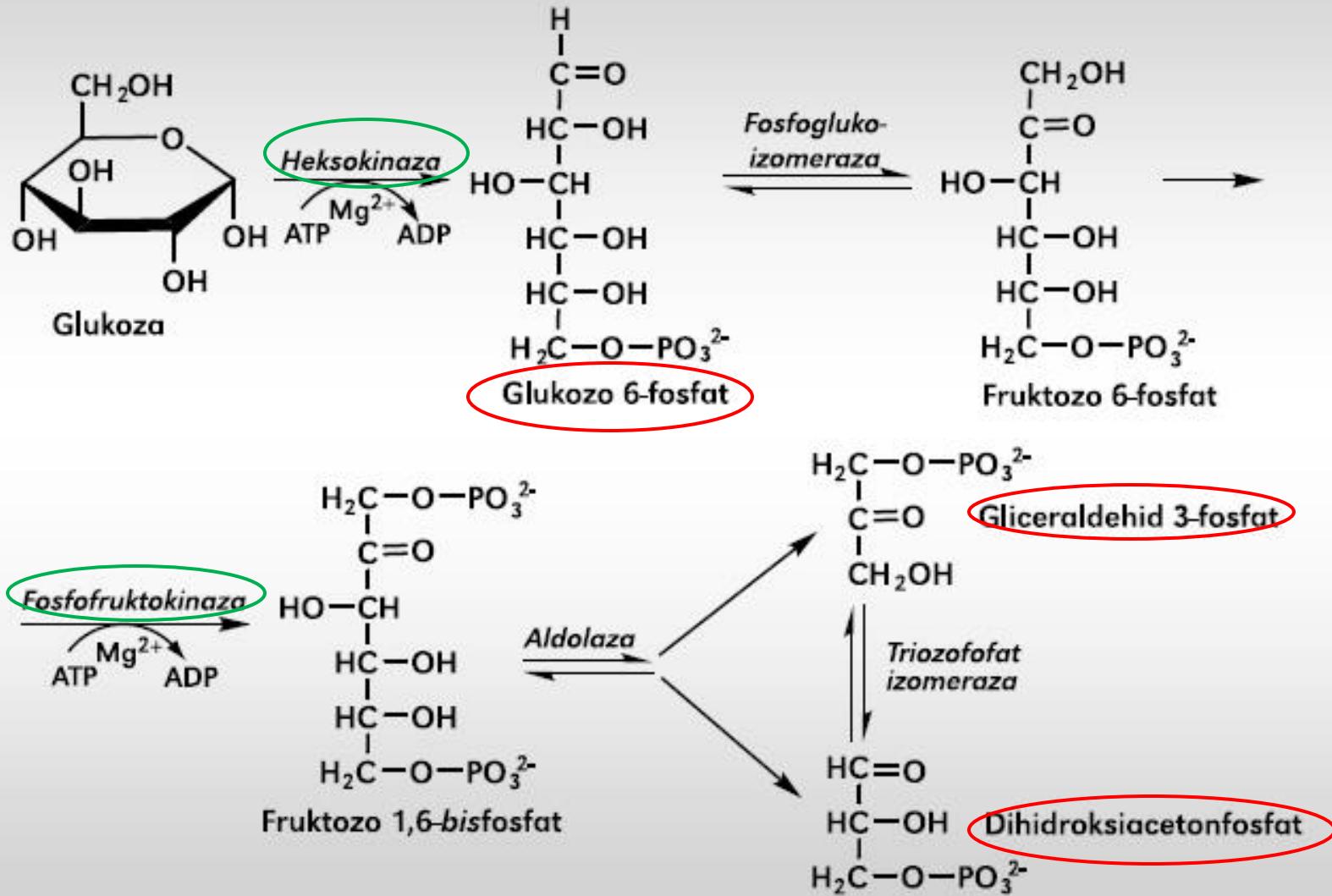
Glikoliza

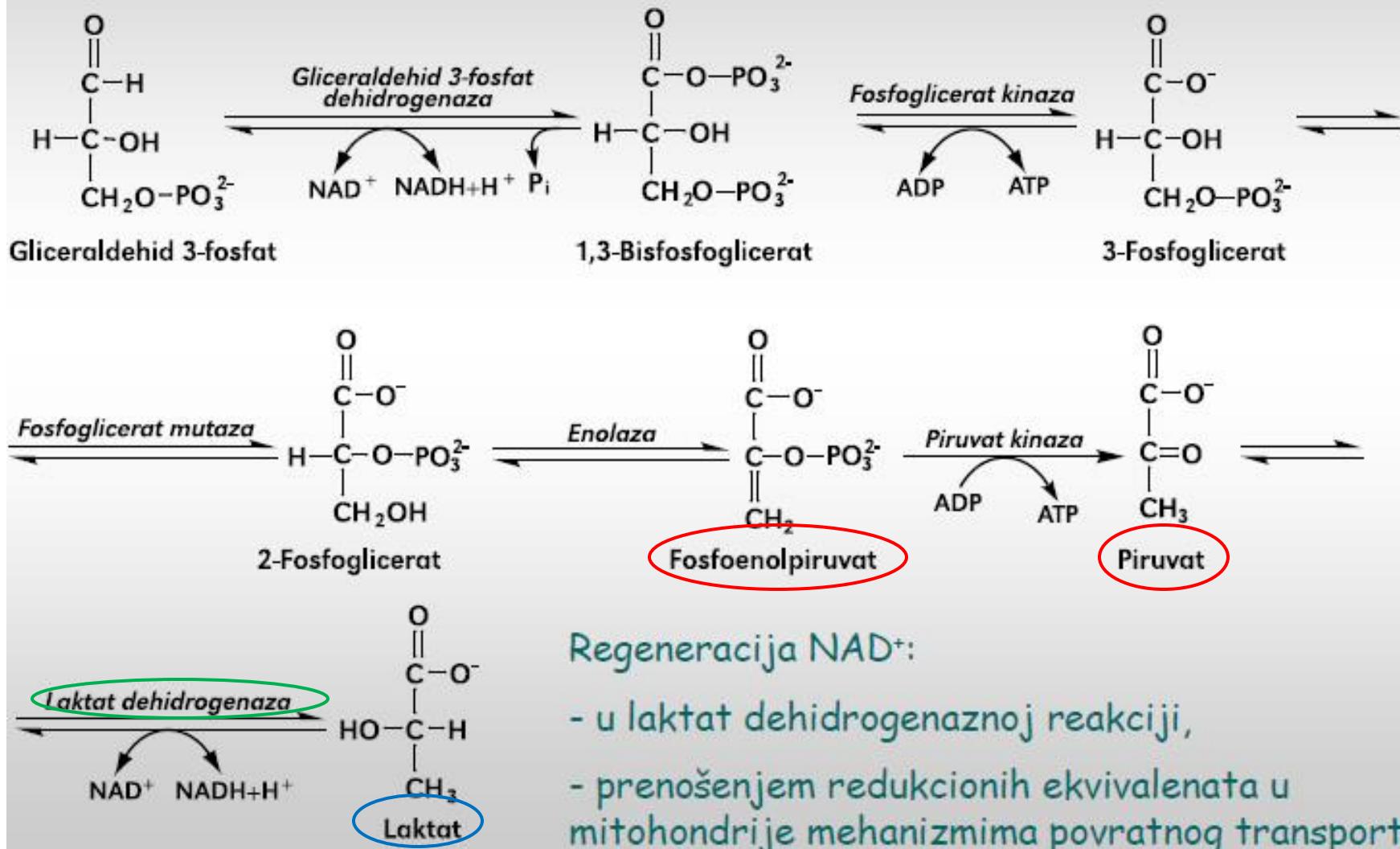
Jedan od glavnih puteva za dobijanje ATP-a.
Odvija se u svim ćelijama.
Odvija se u citosolu.
Može se odvijati i u aerobnim i u anaerobnim uslovima.

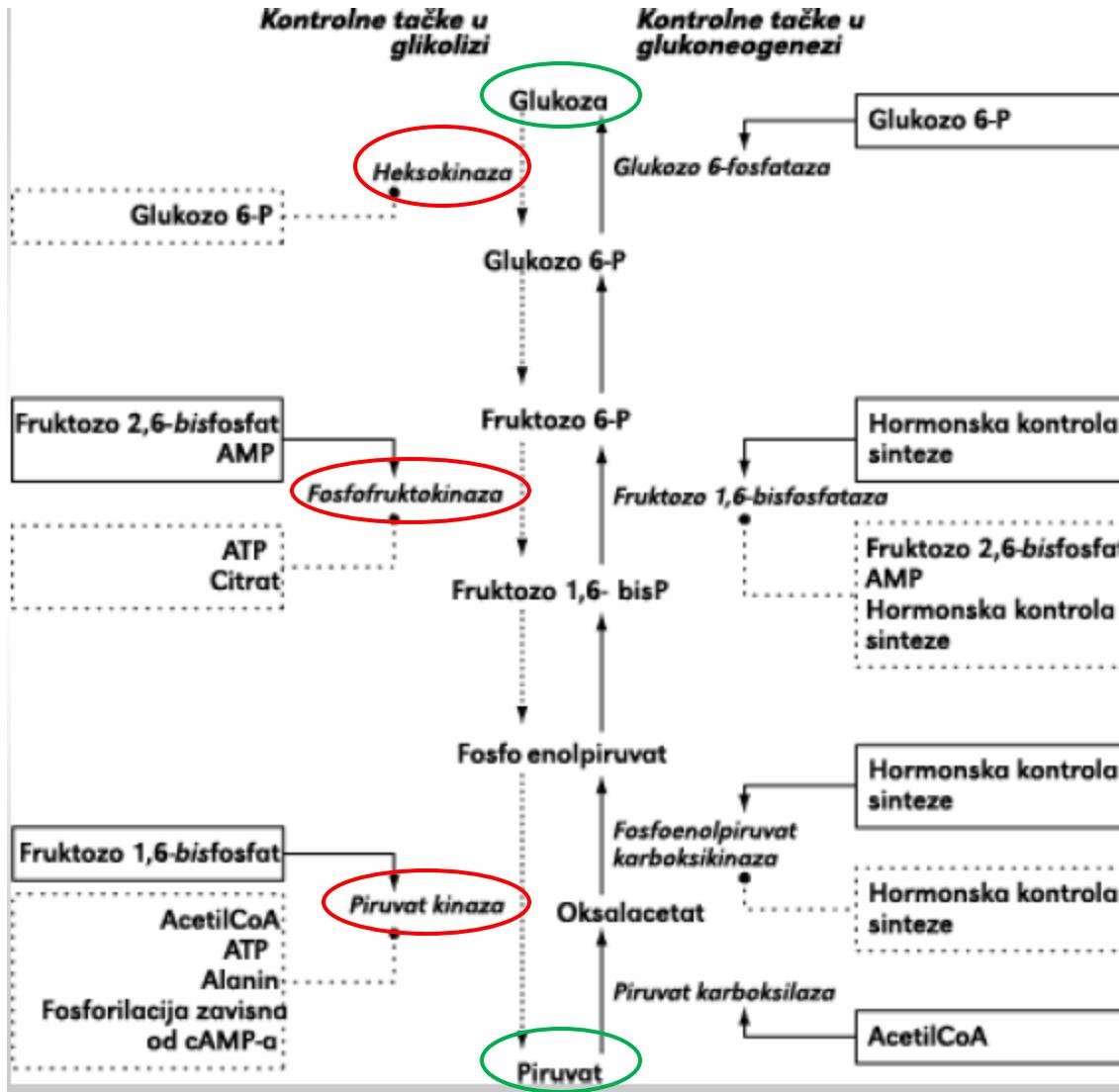
Glikoliza – pripremna faza

Glikoliza – faza dobijanja energije

Glikoliza – regulacija

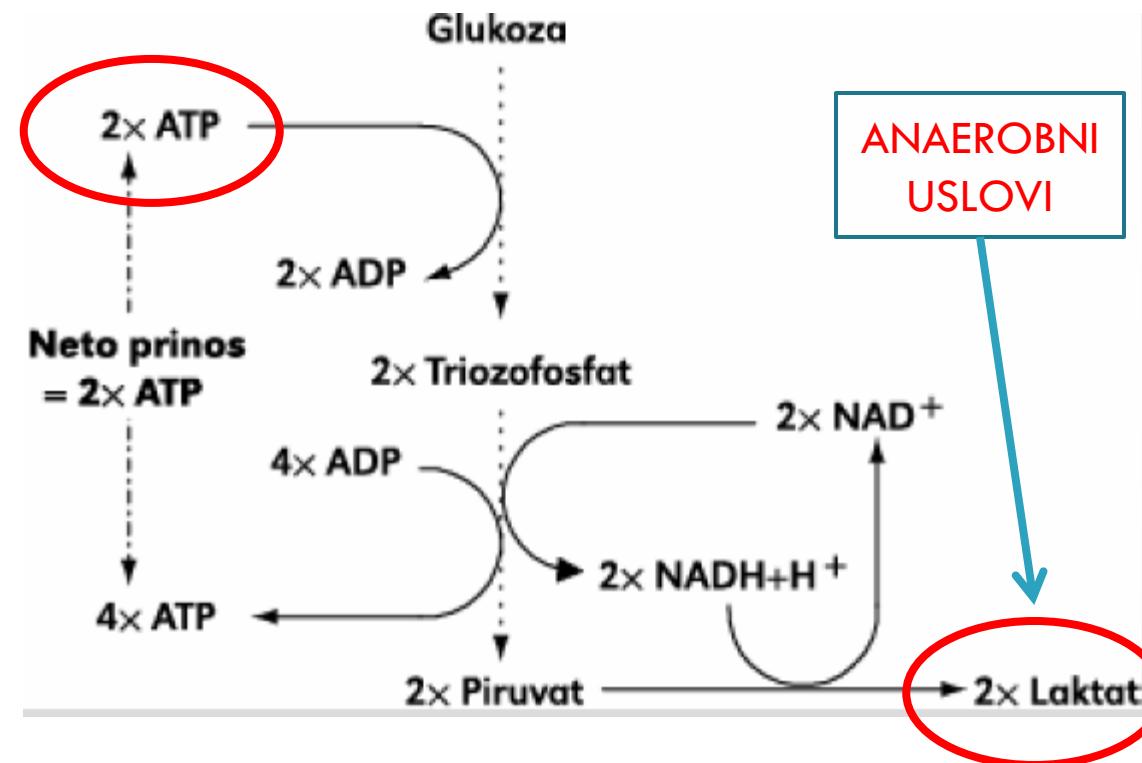
Glikoliza - regulacija

□ Regulatorni enzimi glikolize

□ Heksokinaza

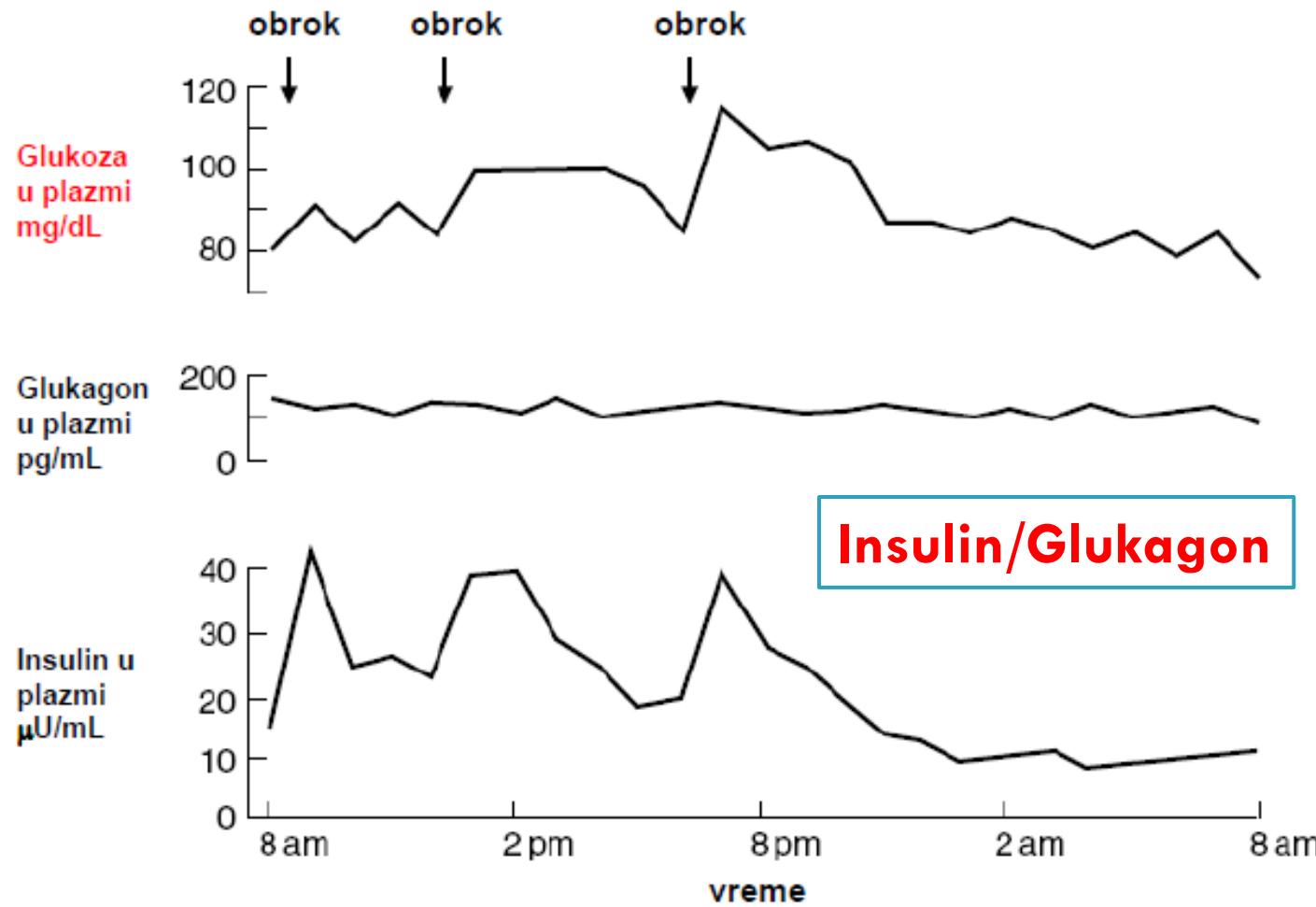
□ Fosfofruktokinaza-1

□ Piruvat kinaza

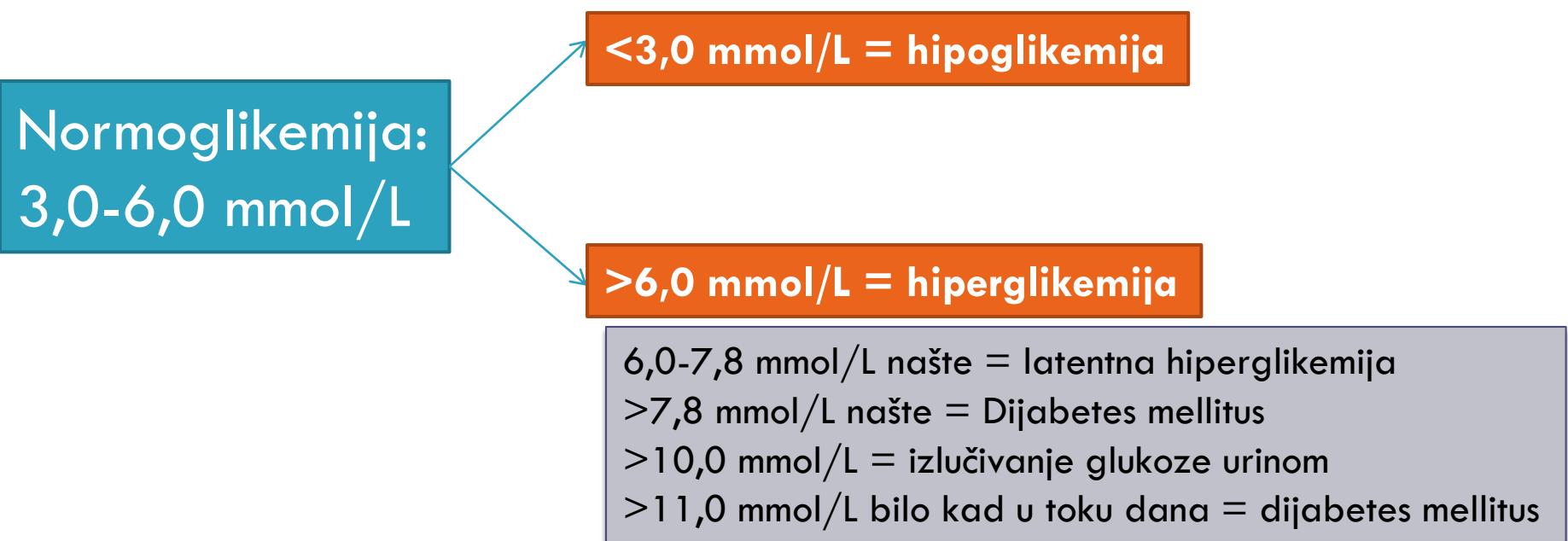

Glukoza – regulacija

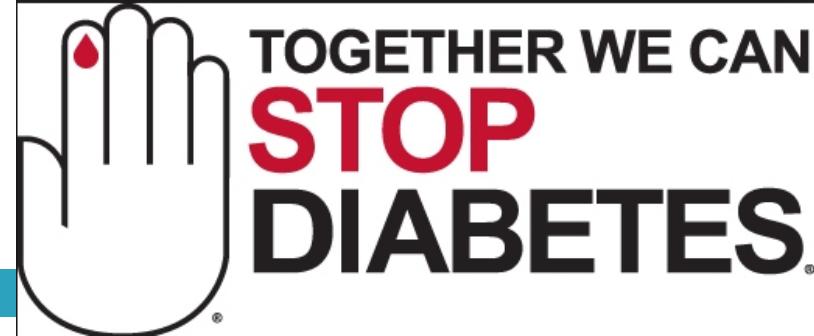
Normoglikemija:
3,0-6,0 mmol/L

Glukoza – regulacija

Dijabetes mellitus

DM tip 1 = insulin zavisni

**NEDOVOLJNA KOLIČINA ILI NEDOSTATAK
INSULINA**

ETIOLOGIJA:

**oštećenje pankreasa,
autoimunski procesi,
stvaranje nenormalnih produkata
β-ćelija Langerhansovih ćelija**

DM tip 2 = insulin nezavisni

INSULIN SE DOVOLJNO LUČI, ali:

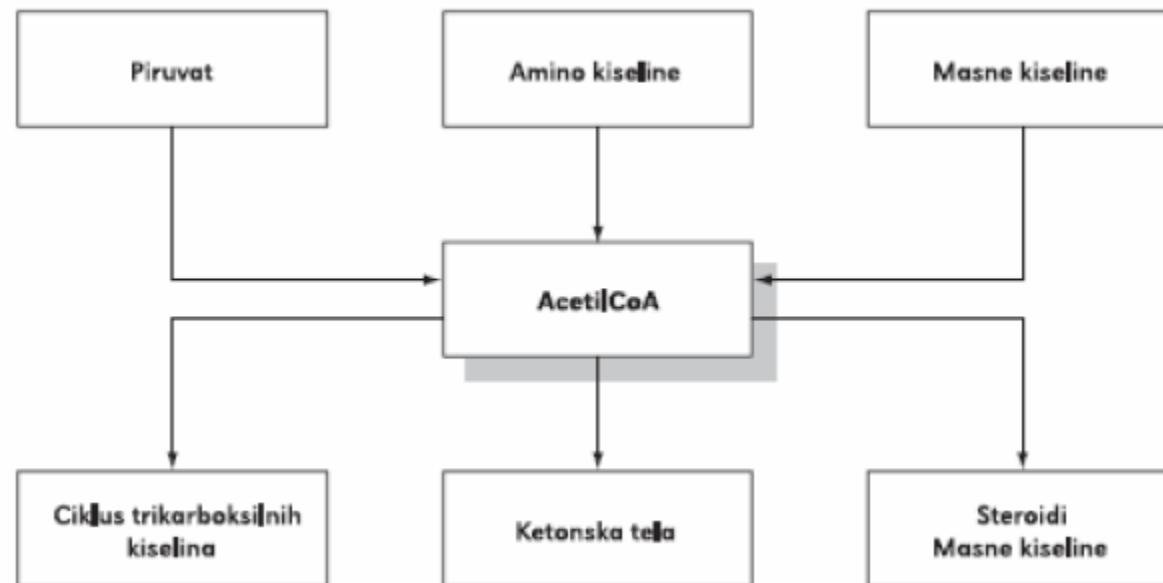
- 1) Postoji insulinska rezistencija (periferna rezistencija na insulin) ili**
- 2) Postoje u cirkulaciji antagonisti insulina (hormon rasta, glukagon, antitijela na insulin i sl.)**

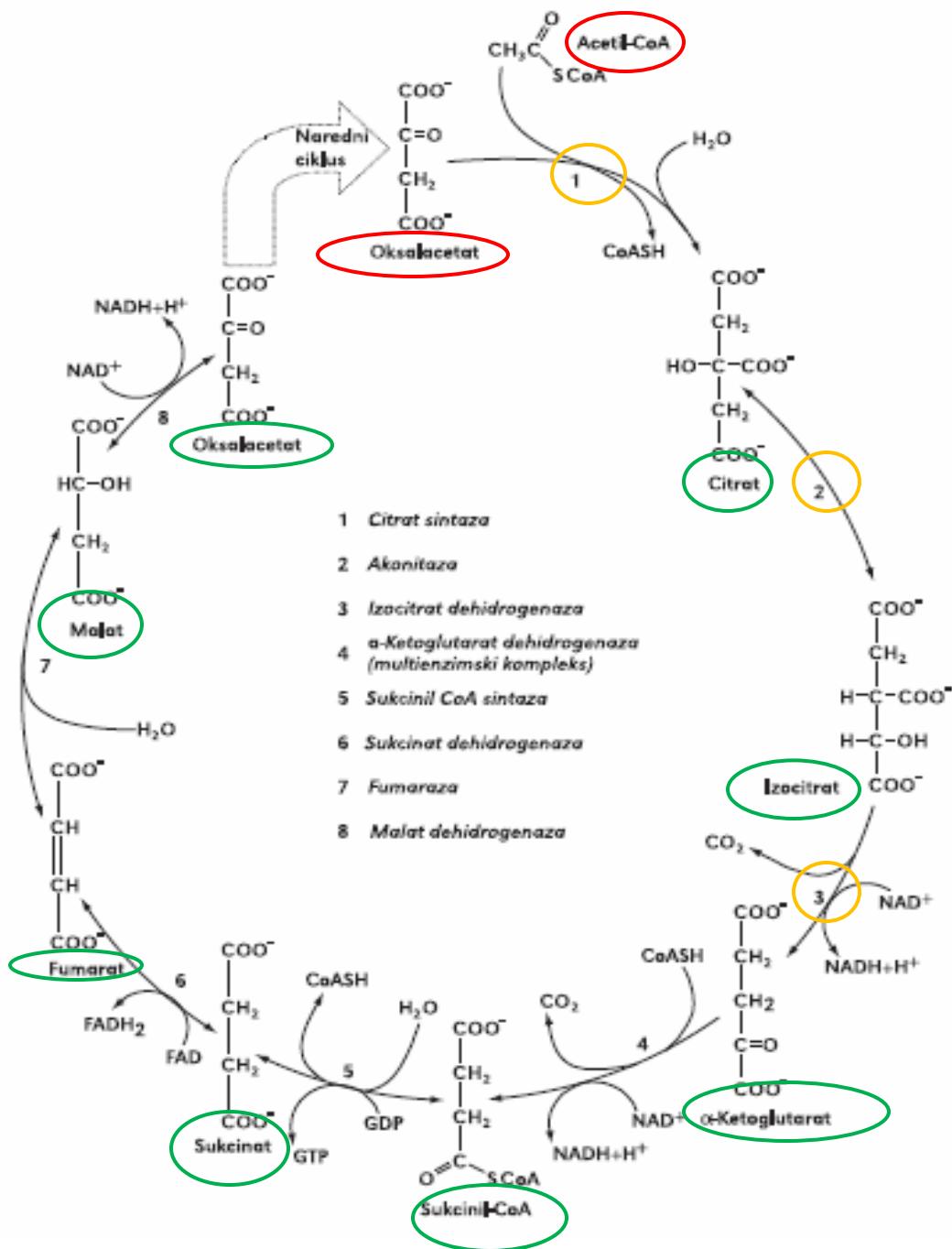
**KLINIČKI:
POLIDIPSIJA
POLIFAGIJA
POLIURIJA
ZADAH NA ACETON**

**KOMPLIKACIJE:
MAKRO I MIKRO ANGIOPATIJE;
NEENZIMSKA GLIKOZILACIJA PROTEINA
HbA_{1C}**

Ciklus trikarbonskih kiselina

- Ciklus trikarbonskih kiselina = Krebsov ciklus = Ciklus limunske kiseline
- Sav nastali piruvat se prevodi u acetil-CoA (dejstvom piruvat-dehidrogenaze) koji potom ulazi u Krebsov ciklus

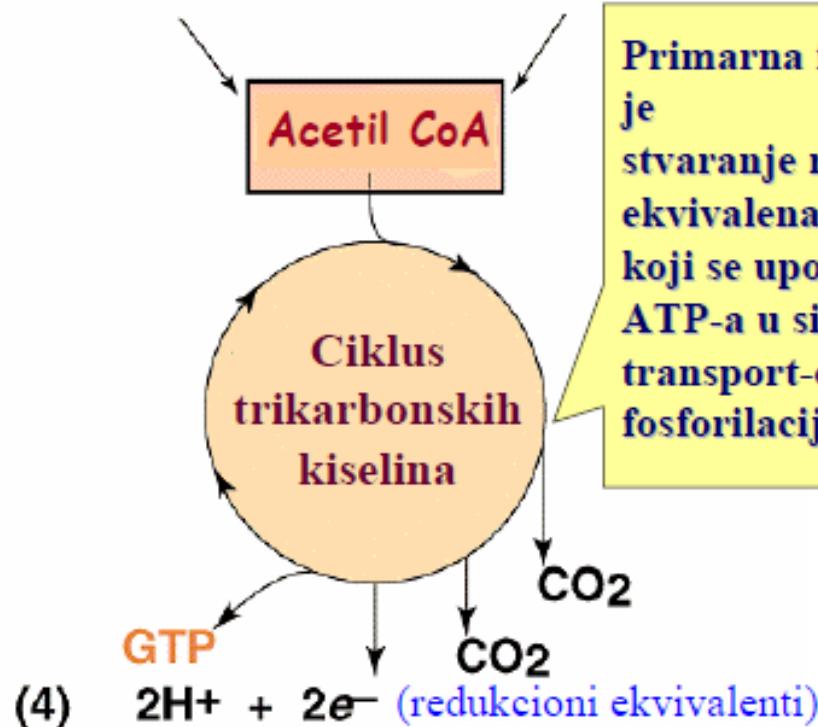
REGULATORNI ENZIMI SU:

1. CITRAT SINTAZA
2. IZOCITRAT DEHIDROGENAZA
3. α -KETOGLUTARAT DEHIDROGENAZA

Ciklus trikarbonskih kiselina

Piruvat

Masne kiseline

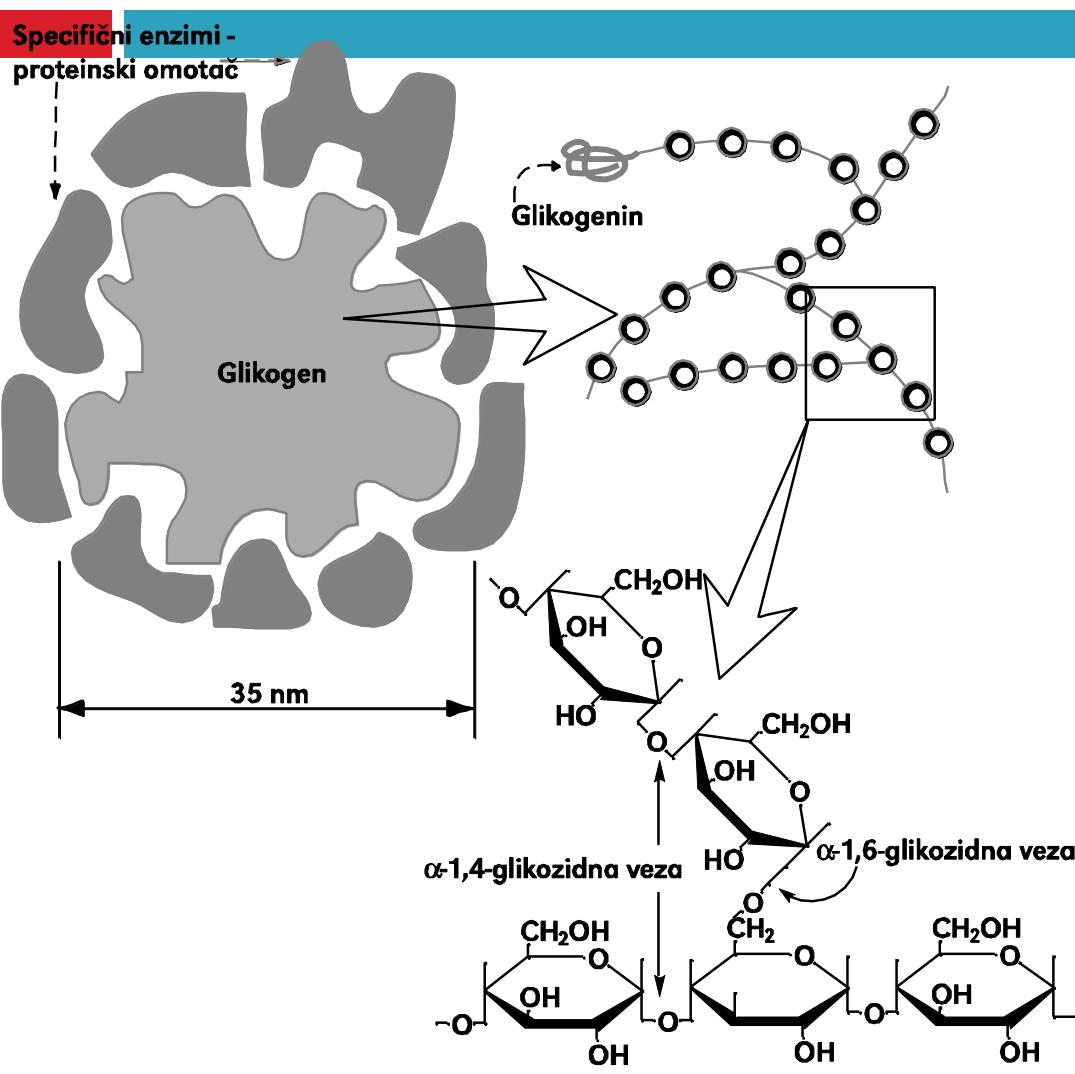
Primarna funkcija TCA ciklusa je stvaranje redukcionih ekvivalenata koji se upotrebljavaju za sintezu ATP-a u sistemu elektronski transport-oksidativna fosforilacija.

Elektronski transportni sistem

Glikogen

- Glikogen je homopolimer glukoze, oblik u kojem se ugljeni hidrati čuvaju u životinja. Cuvanjem glukoze u obliku glikogena omogućeno je da se velike količine glukoze deponuju u ćeliji, a da se pritom ne poveća unutarćelijski osmotski pritisak.
- Prisutan je u većini tipova ćelija.
- Sastoji se od glukoznih jedinica međusobno povezanih α -1,4 glikozidnom vezama, sa α -1,6 grananjima koja se javljaju na otprilike svakih 8 do 10 glukoznih jedinica.
- Najveći deo glikogena je uskladišten u jetri i skeletnim mišićima.

Struktura glikogena

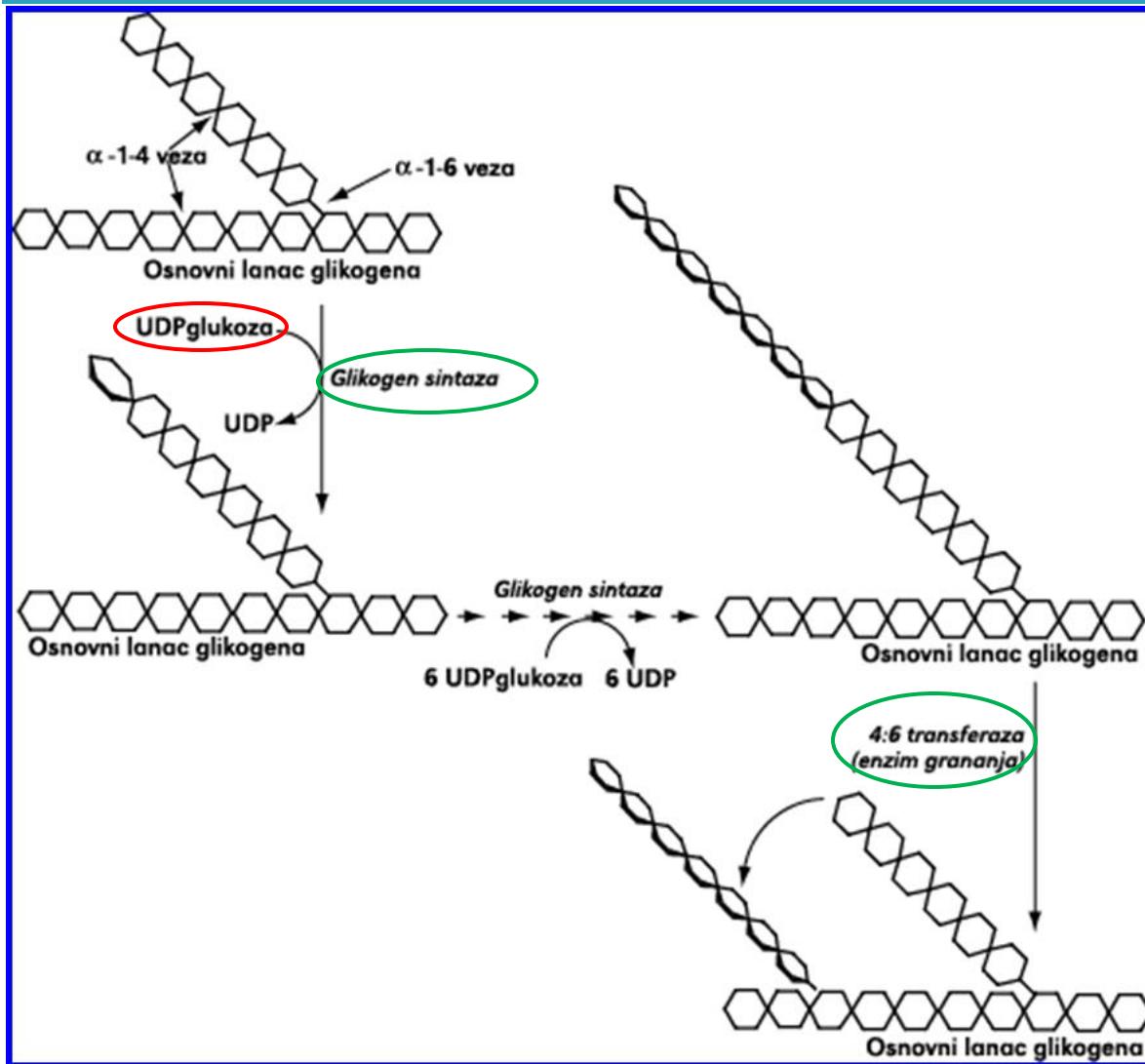

Glikogen se sastoji od glukoznih jedinica međusobno povezanih 1,4 i 1,6 glikozidnom vezama.

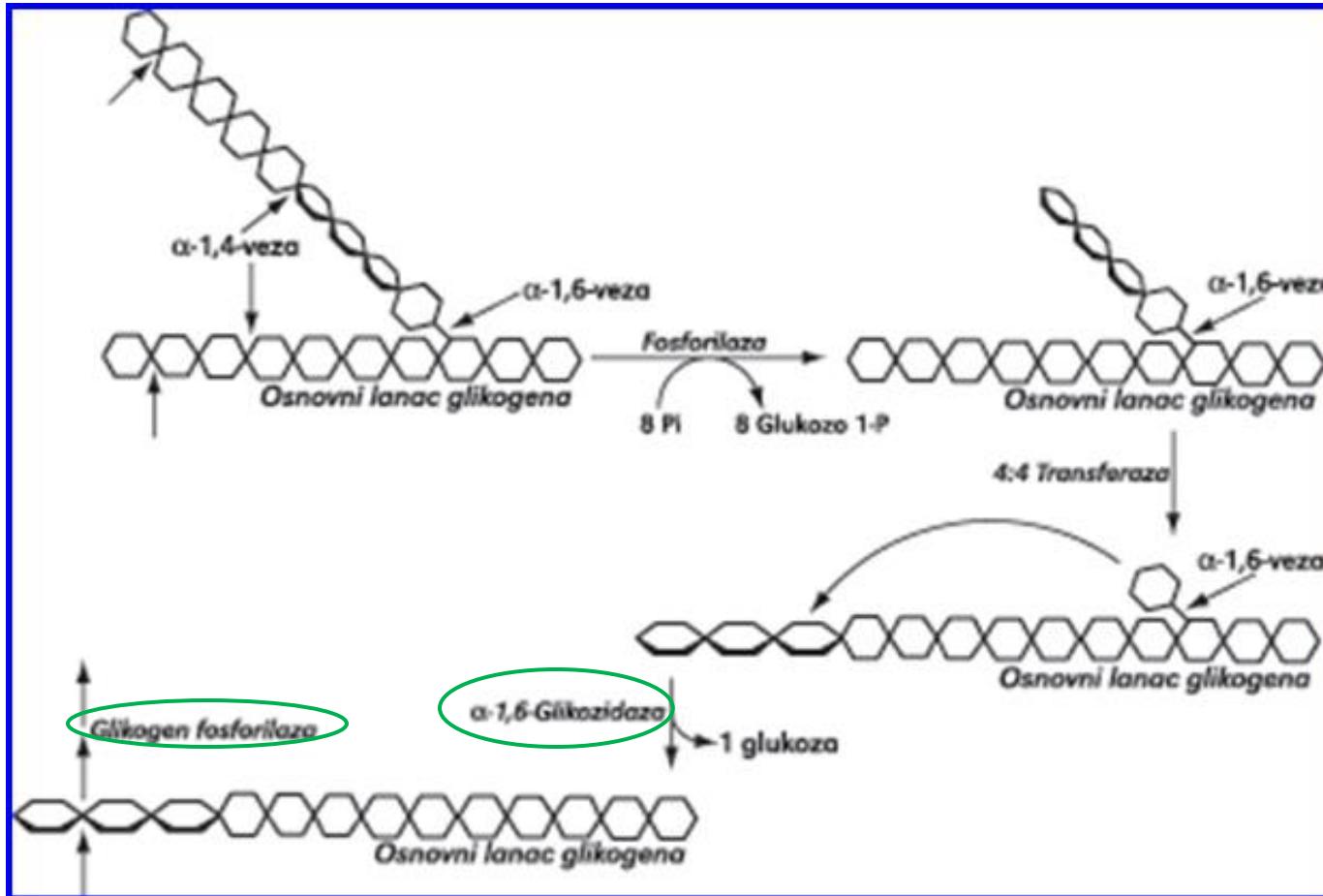
Razgranata struktura omogućava veoma brzu razgradnju i sintezu pošto enzimi mogu delovati istovremeno na više lanaca sa puno neredukujućih krajeva.

U tkivima, glikogen je prisutan u obliku čestica koje sačinjava polimer veoma velike molekulske mase (10^7 - 10^8). Enzimi odgovorni za procese sinteze i razgradnje, kao i neki od regulatornih enzima, nalaze se na površini čestica glikogena

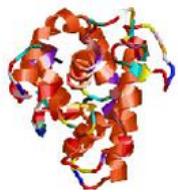
Sinteza glikogena

Razgradnja glikogena

HVALA ZA PAŽNJU

**KEEP
CALM
AND
STUDY
BIOCHEMISTRY**

Biochemistry:
The Chemistry of

3	26
Li	Fe
6.941	55.845

© Sandeep S. Jagadish